

ELŐFIZETÉS ÁR
Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt 50 kr.
Bérmentelen levelek csak ismert kezektől fogadtnak el.
Készítők nem adnak vissza.
Egyes szám ára 20 kr.
A nyilatkozat minden garandor díja 20 kr.

ZEMPLEN.

Társadalmi és irodalmi lap.
ZEMPLÉNVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE

(Megjelenik minden vasárnap.)

HÍRDETTÉSI DÍJ:
Hivatalos hirdetések: Minden egyes sor után 1 kr.
Asonfelül béklyog 30 kr.
Kiemelt díszítottnak a körrel ellátott hirdetésekért termékek szerint minden 10 centiméter után 3 kr számítanak.
Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.
Hirdetéseket „Zemplén” nyomdába küldendők.

HIVATALOS RÉSZ.

408/9817. sz. Zemplénavarmegye alispánjától.
Zemplénavarmegye bizottságának 1889. évi okt. 15-én tartott közgyűléséből.

Olvastatott gróf Teleky Géza belügyminiszternek 2298/eln. számú körlevele, mely szerint Ő császári és apostoli királyi felsége őt Belügyministerré kinevezvén, ezt azon reményben hozza a törvényhatóságnak tudomására, hogy nehéz feladatban támogatni fogja.

Tudatja továbbá, hogy a törvényhatósággal szemben a mai nappal teljes bizalommal kezdi meg belügyministeri működését, van tehát joga ugyanily bizalomra számítani. De a politikai élet bármily hullámzása közt van joga a törvényhatóság feltétlen támogatására is számítani, sőt azt meg is követelni, ha a törvények tiszteletéről, ha a közérdekről és közjóóról, ha a minden pártszínezettől és érdektől ment nemzeti gondolatok és törekvések istápolásáról, ha az állami eszmék fentartásáról, ha a békéről, rendről, ha a túlzó vagy épen hazafiatlan hajlamok mérsékléséről, elfojtásáról, vagy arról van szó, hogy az erkölcsi tekintély elve akár a hivataloskodás terén, akár a politikai élet küzdelmeiben szigorúan fentartassék, avagy ezen elv visszaállításáért ott, ahol az bármely körülmények közrehatása folytán megingott.

A vármegye közönsége meleg rokonszenvvel fogadta a királyi belügyminister elnöki körlevelét és az abban foglalt hazafias és magasztos eszmék megvalósítása körül támogatását készséggel felajánlja és tiszteletteljes üdvözlét — a melyben hangsúlyozandó legyen az is, hogy a kilátásba tett reformalkotásoknál a vármegye önkormányzati jogának fejlesztésére és politikai életének biztosítására kiváló gond lenne fordítandó — feliratban a minister tudomására hozni rendeli.

K. m. f. Jegyzette és kiadta:
Viczmány Ödön, főjegyző.

408/9817. sz. Másolat.
Nagyméltóságú m. kir. Belügyminister úr!
A mai napon tartott közgyűlésünkben Nagyméltóságodnak 2298/eln. szám alatt kelt körrendelete tárgyalás alá vétetvén, az meleg rokonszenvvel fogadtatott és a /. alatt tisztelettel mellékelte ha-

tározatban kimondatott, hogy a Nagyméltóságod által hangoztatott hazafias és magasztos eszmék megvalósítása körül ezen törvényhatóság Nagyméltóságodat támogatni legszebb hazafiai kötelességének ösmeri. — Felkérjük azonban Exellentiaodat, hogy kilátásba helyezett reformalkotásoknál a vármegye önkormányzati jogának bővítésére és politikai életüknek biztosítására sulyt helyezni méltóztassék. — Mert a közügyek iránti apathia, amely sulyos viszonyaink közepette könnyen lábra kap, elterjedt bomlasztó hatásával veszélyesebb leend hazánkra, mint előre csak sejtteni is lehetne. Fogadjja Nagyméltóságod hazafiai mély tiszteletünk kifejezését. Zemplénavarmegye közönségének S. a. Ujhelyben. 1889. október hó 15-én tartott közgyűléséből. A vármegye közönségének nevében: Matolay Etele s. k., alispán.

407.
16367.

Másolat.

Nagyméltóságú m. királyi honvédelmi miszterium!

A mai napon tartott közgyűlésünkben alispánunk jelentése a katonaság állandó és ideiglenes elszállásolása körül, a katonai hatóságok részéről tanusított önhatalmu és az alispán, mint a vármegye I-ső tisztviteljével szemben tanusított figyelmetlen eljárás tárgyában, tárgyalás alá vétetvén, beható tanácskozás után a törvényhatósági közgyűlés az /. alatt tisztelettel mellékelte határozatot hozta, a melynek bemutatásával tiszteletteljesen kérjük a nagyméltóságú ministeriumot, hogy határozatunk értelmében, a katonai hatóságot megfelelő uton figyelemztetni méltóztassék; miszerint a polgári hatósággal szemben, a viszonosság elvét tartva szem előtt, figyelmesebben eljárni s a katonaság elszállásolása tekintetéből az 1886. évi XXI. t. cz. 68. n.) pontjában gyökerező törvényes jogát az alispánnak figyelemben tartásák.

Kelt Zemplén vármegye törvényhatósági bizottságának S. a. Ujhelyben. 1889. évi október hó 16-án tartott közgyűlésében.

A vármegye közönségének nevében:

Matolay Etele, alispán.

Másolat.

407/16367. szám. Olvastatott az alispán jelentése, amelyben bejelenti, hogy a jelenleg itt

tanyázó 14. huszárezred parancsnokságától azon értesítést vevén, hogy az ezred 4. százada 600 legény és 600 ló a fegyvergyakorlatok alatt S. a. Ujhelybe jön, s itt egy nap és egy éjre elszállásolandó. Ezt megfelelő intézkedés végett a főszolgabírónak kiadta, s amennyiben a főszolgabíró azt jelentette, hogy ennyi Ujhelyben el nem helyezhető, megkereste az ezred parancsnokságot, hogy egyezzek bele, hogy a csapat egy része a szomszéd községekbe is elhelyezhető legyen; erre csak megsürgetés után érkezett tagadó válasz. A szállások a hogy lehetett, szűken elkészítették, de a mint a csapat megérkezett, annak egy része (a 2 ik század) a szállást el nem fogadván, önhatalmulag helyezkedett el olyanoknál is, a kik a katonai beszállásolástól ki vannak véve.

A felmerült panaszok folytán panaszos előterjesztést tett a kir. honvédelmi miszteriumhoz, a honnét a közönség eljárását helytelenítő s mellékelte válasz érkezvén, az állandó elszállásolás körül felmerült ellentétet is a vármegye közönségének tudatván be, és ezért a vármegye a katonasággal szemben nagyobb előzékenységre intetvén, erre ujalagos indokolt s a tényekkel megvilágított felterjesztést tett s az állandó beszállásolás tekintetéből tett intézkedéseire nézve is a miszteriumot felvilágosítani igyekezett, mire azonban a miszterium ujalagos válasza sem lévén megnyugtató, az ügyiratokat intézkedés végett előterjeszti.

Az ügy beható tárgyalása és az ügyiratok részletes felolvasása után egyhangulag határozatott: hogy az alispánnak eljárása törvényen nyugszik, s a mely okból feliratban felkérte határozatott a nagyméltóságú miszterium, hogy a katonai hatóságokat a maga útján oda utasítsa a katonai hatóságoktól, hogy jövőben az alispánnak az ideiglenes és állandó elszállásolásra vonatkozó törvényben gyökerező jogát figyelemben tartsa és megkereséseiben öhajását helyesen és indokoltan előterjesztvén, az elszállásolásokról a törvény rendeletéhez képest a közg. hatóságok intézkedéseire alkalmazkodjék.

Kelt mint fent. jegyzette s kiadta:

Viczmány Ödön,
főjegyző.**TÁRCA.****Egy özvegyhez.**

SOK éve mult, hogy viseled már
Sötét ruhádat, drága nő!
Elporladott a hú hitespár,
Kinek a multja oly dicső...
Halottak napja, im', közel van,
A gyászoló emlékezet
Lobogó halvány fény sugarban
A néma sirhoz elvezet.

Gyászodban osztozunk mi véled,
Ki siratsz egy áldott nevet!
Kit látni többé nincs reményed —
Veled sir a közérzület.

Viseld tovább gyászod, ne tedd le,
Férjed nagysága int feléd:
A mi boldogság volt szivedbe'
Ugyis sirjába temetéd.

Memor.

Boruth Elemér (Steiger Alajos)

1832—1886.
(Folyt. és vége.)

Humoros verseiteiben pedig tekintsük akár a Furcsa világ címűt, (319—320. l.), mely új er

kölcsöt és szokásokat mutat fel: a gyerek »pipaszárral jár... S azt a semmit, melyből tán idővel — Bajusz válik, pedergeti már!« akár a tántorgó Rézseg embert, (322—323. l.) mikor számára »egy pocsólya lesz éji nyoszolya,« — akár a Követi utasítást, (325—327. l.) midőn »ujra visszatért a béke, ... ismét szárad kortesége:« mindenütt a felvidámító s mosolyra gerjesztő humor életrealitásával találkozunk; az Orvossárgért (303. l.) c., csak három versszakos költeményke pedig a maga kicsiségével a Boruth humorának nagy erővel nyilatkozó elevenségére fordítja figyelmünket; az egészen kivonati tartalma az, hogy a leányka arca verességét eltávolítandó, doktorhoz megy; a doktor megírja a receptet. — a leányka, a mint kívánta, halvány lesz, — »S most e sápadtság fáj neki. — Hol keressen rá gyógyítót? Gondolkozik... s hozat magának — Egy garas ára pirosítót.« Ez egy modern képecske; mert a Borsszem Jankó Cenci nénije a megmondhatója, hogy abban a régi, jónak nevezett világban másképpen nem volt!

Ime, eddig igyekeztem egy kis képet nyújtani a m. t. hallgatóságunk Boruth költői munkásságának méltatásáról.) A tárgyalás épen úgy hozta magával, hogy humoránál állapotunk meg. Egy humoros jelenetet fogok hát elbeszélni a Boruth irodalmi kedvtelésének boldog idejéből. Ab-

¹⁾ Boruthról lelkesen irtak halála után, illetőleg műveinek megjelenése s ezeknek nagy örömmel való fogadása következtében Lőrinczy György, (l. Gömör-Kishont, vegy. tart. hetilap. 1885. 49. sz.) továbbá Viski K. Bálint, ki, tárcacikke után téelve, jól ismerte Boruth személyét s műveinek szellemébe is mélyen pillantott, (L. Zemplén. 1887. 52. sz.)

ból az egész jelenetből, melyet Balázs Sándor,¹⁾ a szerencsétlen véget ért kitudó elbeszélő, őrzött meg tollával az irodalomtörténet számára, — az tetszik ki, hogy Boruth jelesül verselt, — továbbá hogy ha kedve szárnyakat ad neki az irodalom középponti helyére repülni, talán országos kitűnőséggé is válhatott volna; de megelégedett ő azal is, hogy tehetsége eredeti vonásainak, s nem az irodalmi barátság kedvezéseinek, köszönte sikereit, — s bár »nem tartozik is az irodalom ama nagyságai közzé, kik tehetségük fényével a jövő időkbe is mélyen bevilágítanak,«²⁾ — a hazának, különösen Zemplénnek, s a szép Hegyalja vidékének mindig kedves költője marad. De folytassuk azt az említt humoros jelenetet.

Még ábrándos arcu fiatal ember volt Berecz Károly,³⁾ mikor népszerű költeményeket irt és a régi jó Hölgyfutárt szerkesztette, mely a busongó Magyarországnak akkor egyedüli szórakoztatója és vigasztalója volt. Nagy ur volt akkor a szerkesztő; de Berecz az urak közt is a legnagyobb ur volt, mert a hölgyek lapjának vala szerkesztője, s így Magyarországnak legszebb mert legelkesőbb — előfizető — hölgyeivel állott folytonos összeköttetésben irodalmi levelezési által. Rendes dolgozó társain kívül vagy száz leánynyal és asszonynyal állt levelezésben, kik az irodalomért lelkesedtek. Csak úgy repültek hozzá a versek és elbeszélések, művelt hangon irt, szeretetreméltó

¹⁾ Julia. — Igaz történet. (Boruth Elemér életéből.) L. Melléklet a Budapesti Hírlap 242. számához, 1886. szept. 1.

²⁾ Szana Tamás Id. m. XI. l.

³⁾ L. Arckép-Album. 1855. 47. — Vasárnapi Ujság. 1859. 19.

ELŐFIZETÉS ÁR
 Egész évre 6 frt.
 Félévre 3 „
 Negyedévre 1 frt 50 kr

Bérmontolton levelek csak ismert keszktől fogadtatnak ol.

Kéziratot nem adtatnak vissza.

Egyes szám ára 20 kr.

A nyitásban minden garandor díja 30 kr.

ZEMPLEN.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLENVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE

(Megjelenik minden vasárnap.)

HÍRDETSÉSI DÍJ:
 hivatalos hirdetésnek: Minden egyes sor után 1 kr.
 Asonféléül bolyog 30 kr.

Kiemelt díjazottak s közszellel ellátott hirdetésekért természetesen minden centiméter után 1 kr számítatik.

Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.

Hirdetést a „Zemplén” nyomdába küldendők.

HIVATALOS RÉSZ.

408/9817. sz. Zemplénavármegye alispánjától.
 Zemplénavármegye bizottságának 1889. évi okt. 15-én tartott közgyűléséből.

Övástott gróf Teleky Géza belügyminiszternek 2298/eln. számú körlevelé, mely szerint Ő császári és apostoli királyi felsége Őt Belügyminiszterre kinevezvén, ezt azon reményben hozza a törvényhatóságnak tudomására, hogy nehéz feladatában támogatni fogja.

Tudatja továbbá, hogy a törvényhatósággal szemben a mai nappal teljes bizalommal kezdi meg belügyministeri működését, van tehát joga ugyanily bizalomra számítani. De a politikai élet bármily hullámzása közt van joga a törvényhatóság feltétlen támogatására is számítani, sőt azt meg is követelni, ha a törvények tiszteletéről, ha a közérdekről és közjóóról, ha a minden pártszinezettől és érdektől ment nemzeti gondolatok és törekvések istápolásáról, ha az állami eszmék fenntartásáról, ha a békéről, rendről, ha a tulzó vagy épen hazafiatlan hajlamok mérsékléséről, elfojtásáról, vagy arról van szó, hogy az erkölcsi tekintély elve akár a hivataloskodás terén. akár a politikai élet küzdelmeiben szigorúan fenntartassék, avagy ezen elv visszaállítassék ott, ahol az bármely körülmények közrehatása folytán megingott.

A vármegye közönsége meleg rokonszenvvel fogadta a királyi belügyminister elnöki körlevelét és az abban foglalt hazafias és magasztos eszmék megvalósítása körül támogatását kézséggel felajánlja és tiszteletteljes üdvözlését — a melyben hangsúlyozandó legyen az is, hogy a kilátásba tett reformalkotásoknál a vármegyék önkormányzati jogának fejlesztésére és politikai életének biztosítására kiváló gond lenne fordítandó — feliratban a miniszter tudomására hozni rendeli.

K. m. f. Jegyzette és kiadta:
 Viczmány Ödön, főjegyző,

408/9817. sz. Másolat.

Nagyméltóságú m. kir. Belügyminister úr!
 A mai napon tartott közgyűlésünkben Nagyméltóságodnak 2298/eln. szám alatt kelt körrendelete tárgyalás alá vétetvén, az meleg rokonszenvvel fogadtatott és a /. alatt tisztelettel mellékelte ha-

tározatban kimondatott, hogy a Nagyméltóságod által hangoztatott hazafias és magasztos eszmék megvalósítása körül ezen törvényhatóság Nagyméltóságodat támogatni legszebb hazafiai kötelességének ösméri. — Felkérjük azonban Excellenciát, hogy kilátásba helyezett reformalkotásoknál a vármegye önkormányzati jogának bővítésére és politikai életüknek biztosítására sulyt helyezni méltóztassék. — Mert a közügyek iránti apathia, amely súlyos viszonyaink közepette könnyen lábra kap, elterjedt bomlasztó hatásával veszélyesebb leend hazánkra, mint előre csak sejteni is lehetne. Fogadják Nagyméltóságod hazafiai mély tiszteletünk kifejezését. Zemplénavármegye közönségének S.-a-Ujhelyben. 1889. október hó 15-én tartott közgyűléséből. A vármegye közönségének nevében: Matolay Etele s. k., alispán.

407.

16367.

Másolat.

Nagyméltóságú m. királyi honvédelmi miszterium!

A mai napon tartott közgyűlésünkben alispánunk jelentése a katonaság állandó és ideiglenes elszállásolása körül, a katonai hatóságok részéről tanusított önhatalmu és az alispán, mint a vármegye I-ső tisztviteljével szemben tanusított figyelmetlen eljárás tárgyában, tárgyalás alá vétetvén, beható tanácskozás után a törvényhatósági közgyűlés az /. alatt tisztelettel mellékelte határozatot hozta, a melynek bemutatásával tiszteletteljesen kérjük a nagyméltóságú miszteriumot, hogy határozatunk értelmében, a katonai hatóságot megfelelő uton figyelemzetni méltóztassék; miszerint a polgári hatósággal szemben, a viszonyosság elvét tartva szem előtt, figyelmebben eljárni s a katonai elszállásolás tekintetéből az 1886. évi XXI t. cz. 68. n.) pontjában gyökerező törvényes jogát az alispán figyelemben tartásák.

Kelt Zemplén vármegye törvényhatósági bizottságának S.-a-Ujhelyben. 1889. évi október hó 16-án tartott közgyűlésében.

A vármegye közönségének nevében:

Matolay Etele, alispán.

Másolat.

407/16367. szám. Olvastatott az alispán jelentése, amelyben bejelenti, hogy a jelenleg itt

tanyázó 14. huszárezred parancsnokságától azon értesítést vevén, hogy az ezred 4. százada 600 legény és 600 ló a fegyvergyakorlatok alatt S.-a-Ujhelybe jön, s itt egy nap és egy éjre elszállásolandó. Ezt megfelelő intézkedés végett a főszolgabírónak kiadta, s amennyiben a főszolgabíró azt jelentette, hogy ennyiben Ujhelyben el nem helyezhető, megkereste az ezred parancsnokságot, hogy egyezzen bele, hogy a csapat egy része a szomszéd községekbe is elhelyezhető legyen; erre csak megsürgetés után érkezett tagadó válasz. A szállások a hogy lehetett, szűken elkészítettek, de a mint a csapat megérkezett, annak egy része (a 2 ik század) a szállást el nem fogadván, önhatalmulag helyezkedett el olyanoknál is, a kik a katonai beszállásolás alól ki vannak véve.

A felmerült panaszok folytán panaszos előterjesztést tett a kir. honvédelmi miszteriumhoz, a honnét a közönség eljárását helytelenítő s mellékelt válasz érkezvén, az állandó elszállásolás körül felmerült ellentétek is a vármegye közönségének tudatván be, és ezért a vármegye katonasággal szemben nagyobb előzékenységre intetvén, erre ujlagos indokolt s a tényekkel megvilágított felterjesztést tett s az állandó beszállásolás tekintetéből tett intézkedéseire nézve is a miszteriumot felvilágosítani igyekezett, mire azonban a miszterium ujlagos válasza sem lévén megnyugtató, az ügyiratokat intézkedés végett előterjeszti.

Az ügy beható tárgyalása és az ügyiratok részletes felolvasása után egyhangulag határozatott: hogy az alispánnak eljárása törvényen nyugszik, s a mely okból feliratban felkérteni határozatott a nagyméltóságú miszterium, hogy a katonai hatóságokat a maga útján oda utasítatni méltóztassék, hogy jövőben az alispánnak az ideiglenes és állandó elszállásolásra vonatkozó törvényben gyökerező jogát figyelemben tartsa és megkereséseiben óhajtását helyesen és indokoltan előterjesztvén, az elszállásolásoknál a törvény rendelkezéséhez képest a közig. hatóságok intézkedéseikhez alkalmazkodják.

Kelt mint fent. jegyzette s kiadta:

Viczmány Ödön,
főjegyző.**TÁRCA.****Egy özvegyhez.**

SOK éve mult, hogy viseled már
 Sötét ruhádat, drága nő!
 Elporladott a hú hitespár,
 Kinek a multja oly dicső...

Halottak napja, im', közel van,
 A gyászoló emlékezet
 Lobogó halvány fény sugarban
 A néma sirhoz elvezet.

Gyászodban osztozunk mi véled,
 Kí siratsz egy áldott nevet!
 Kit látni többé nincs reményed —
 Veled sir a közérzület.

Viseld tovább gyászod, ne tedd le,
 Féjred nagysága int feléd:
 A mi boldogság volt szivedbe'
 Ugyis sirjába temetéd.

Memor.

Boruth Elemér (Steiger Alajos)

1832—1886.

(Folyt. és vége.)

Humoros ver-zeteiben pedig tekintsük akár a Furcsa világ címűt, (319—320. l.), mely uj er

kölcset és szokásokat mutat fel: a gyerek »pipaszárral jár... S azt a semmit, melyből tán idővel — Bajusz válik, pedergeti már!« akár a tántorgó Rézszeg embert, (322—323. l.) mikor számára »egy pocsolya lesz éji nyoszolya,« — akár a Követi utasítást, (325—327. l.) midőn »ujra visszatért a béke, ... ismét szárad kortesége:« mindenütt a felvidámító s mosolyra gerjesztő humor életrevalóságával találkozzunk; az Orvosságért (303. l.) c., csak három versszakos költeményke pedig a maga kicsiségével a Boruth humorának nagy erővel nyilatkozó elevenségére fordítja figyelmünket; az egésznek kivonati tartalma az, hogy a leányka arca verességét eltávolítandó, doktorhoz megy; a doktor megírja a receptet. — a leányka, a mint kívánta, halvány lesz, — »S most e sápadtság fáj neki. — Hol keressen rá gyógyítót?! Gondolkozik... s hozat magának — Egy garas ára pirostit.« Ez egy modern képcske; mert a Borsszem Jankó Cenci nénije a megmondhatója, hogy abban a régi, jonak nevezett világban másképen nem volt!

Ime, eddig igyekeztem egy kis képet nyujtani a m. t. hallgatóságnak Boruth költői munkásságának méltatásáról.) A tárgyalás épen ugy hozta magával, hogy humoránál állapodtunk meg. Egy humoros jelenetet fogok hát elbeszélni a Boruth irodalmi kedvtelésének boldog idejéből. Ab-

¹⁾ Boruthról lelkesen irtak halála után, illetőleg műveinek megjelenése s ezeknek nagy örömmel való fogadása következtében Lőrinczy György, (l. Gömör-Kishont, vegy. tart. hetilap. 1885. 49. sz.) továbbá Viski K. Bálint, ki, tárcacikke után, »télve, jól ismerte Boruth személyét s műveinek szellemébe is mélyen pillantott, (L. Zemplén. 1887. 52. sz.)

ból az egész jelenetből, melyet Balázs Sándor,¹⁾ a szerencsétlen véget ért kitünő elbeszélő, őrzött meg tollával az irodalomtörténet számára, — az tetszik ki, hogy Boruth jelesül verselt, — továbbá hogy ha kedve szárnyakat ad neki az irodalom középponti helyére repülni, talán országos kitünőség is válhatott volna; de megelőgedett ő azal is, hogy tehetsége eredeti vonásainak, s nem az irodalmi barátság kedvezéseinek, köszönte sikereit, — s bár »nem tartozik is az irodalom ama nagyságai közzé, kik tehetségük fényével a jövő időkbe is mélyen bevilágítanak,«²⁾ — a hazának, különösen Zemplénnek, s a szép Hegyalja vidékének mindig kedves költője marad. De folytatásuk azt az emlíett humoros jelenetet.

Még ábrándos arcu fiatal ember volt Berecz Károly,³⁾ mikor népszerű költeményeket irt és a régi jó Hölgyfutárt szerkesztette, mely a busongó Magyarországnak akkor egyedüli szórakoztatója és vigasztalója volt. Nagy ur volt akkor a szerkesztő; de Berecz az urak közt is a legnagyobb ur volt, mert a hölgyek lapjának vala szerkesztője, s így Magyarországnak legszebb mert legelkesőbb — előfizető — hölgyeivel állott folytonos összeköttetésben irodalmi levelezései által. Rendes dolgozótársain kívül vagy száz leánynyal és asszonynyal állt levelezésben, kik az irodalomért lelkesedtek. Csak ugy repültek hozzá a versek és elbeszélések, művelt hangon irt, szeretetreméltó

¹⁾ Julia. — Igaz történet. (Boruth Elemér életéből.) L. Melléklet a Budapesti Hírlap 242. számához, 1886. szept. 1.

²⁾ Szana Tamás Id. m. XI. l.

³⁾ L. Arckép-Album. 1855. 47. — Vasárnapi Ujság. 1859. 19.

Zemplénnvármegye törvényhatósági bizottságának S. a.-Ujhelyt, 1889. évi október hó 15. én tartott közgyűléséből.

405. sz. Olvastatott az állandó választmány határozati javaslata, a mely szerint 1890. évre a közművelődési pótdadó 1%-től, a betegápolási pótdadó 2%-tól és katonai beszállásos pótdadó 1/2%-tól lenne megszavazandó.

A kérdéses pótdadók, külön-külön tárgyalás alá vétetvén, a törvény értelmében a kérdés névszerinti szavazással következőképpen döntetett el: a betegápolási pótdadónak 2%-tól való megtartása mellett tehát igennel szavaztak: Matolai Etele, Péchy Ádám, Füzy Ferenc, Reisz Gedeon, Kecskés Antal, Sulyovszky István, Nemthy József, Füzesséry György, Füzesséry Tamás, Spilenberg Barna, Füzesséry Ödön, Dongó Géza, Horváth József, Prihoda Etele, Molnár Béla, Reichard Mór, Haraszthy Miklós, Margitai József, Kossuth Elek, dr. Chyzer Kornél és Viczmándy Ödön, nemmel senki nem szavazott.

A közművelődési 1%-től pótdadó fentartása mellett ugyanazok szavaztak igennel, nemmel senki sem szavazott. Végre a katonai beszállásos pótdadónak 1/4%-tól 1%-től való felemelése mellett ugyanazok közül Péchy Ádám nemmel a többiek igennel szavazván, a pótdadó 1/2%-tól 20 szavazattal I ellen megállapították.

Ezen határozat jóváhagyás végett a nagyméltóságú belügyminiszteriumhoz felterjesztetni és erről az alispán, főszolgabírók, főszámvéveő és pénztár értesítetnek.

Kmf. Jegyzette s kiadta

Viczmándy Ödön, főjegyző.

13,926./89. sz. Zemplénnvármegye alispánjától.

Tudomás és alkalmazkodás végett kiadatik. S. a.-Ujhely, 1889. szeptember 4.

Alispán helyett:

Viczmándy Ödön, főjegyző.

Másolat. Földművelésügyi m. kir. minister. 43.373. szám. Valamennyi törvényhatóságnak. A száj- és körömfájás elfojtása érdekében az 1888. VII. t. c. 38. §-a alapján ezennel elrendelem, hogy az idézett t. c. 20. §-ának a) pontja a vasuton, vagy hajón való szállításra kerülő 6 hónapon aluli borjúkra is kiterjesztessék, vagyis, hogy ily állatok a felrakásnál az illető vasuti (hajó) állomásra kirendelt szakértő által szabályszerűen megvizsgáltassanak. Ily állatok után a vizsgálati díjak az idézett t. c. végrehajtására m. évi október hó 15-ikén 40,000 sz. a. kiadott itteni rendelet 79. §-ának c) pontjában meghatározott kulcs szerint szedendők. Erről a közönséget folyó évi augusztus hó 3-ikán 40,225. szám alatt kelt rendelettel kapcsolatosan, tudomásvétel, közzététel és a kiszemelt szakértők megfelelő utasítása végett értesitem Budapesten, 1889. augusztus hó 29-én. A minister helyett: Fejér s. k.

16304. szám. Zemplénnvármegye alispánjától.

Körözüvények.

I.

A folyó október hó 4-ike közötti éjjelen 1 és 2 óra között Hauser Amália és Hermina b. ke-

levélkék kíséretében. Néha a szelid galambkakat rideg szigorral mondott bírálat el is riasztotta! Egyszer egy rózsaszín és illatos levélkét kap, melyhez költemény van csatolva. A vers nemcsak közölhető, de valóban csinos, sőt szép volt. — vers és levél ala e név volt írva: — Julia. Másnap már a költemény megjelent a Hölgyfutárban; a) a magasztaló és bátorító bírálat pedig egy udvarias levél kíséretében szintén utra indult Juliának. — Majd ismét két költeményt küldött, melyek egyikét a szigorú Berecz gyönyörűnek jelentette ki, még pedig lapjában! Julia fel volt véve a Hölgyfutár dolgozóitársai közé. Berecz érdeklődése nőttön nőtt. Szerette volna nevé tudni annak a kisasszonynak, aki oly szépen versel. Julia kisasszony, bizony nem nevezte meg magát. A szerkesztő kéri hát legalább arcképét; szerette volna vonásit látni a Muzsák kegyeltjének. Erre levél érkezik; a) kért arcképet — e hó 25-én személyesen fogják átadni, és pedig (mily kitüntetés!) a Hölgyfutár szerkesztőségében — délután 3 órakor. A mondott napon kora reggeltől szellőztették a szerkesztőségét. Berecz Károly pedig felsütött hajjal, diszattaliban várta a bájos ismeretlent. A jelzett időben halk kopogás után belépett egy halványarcu, sugár termetű fiatal ember. Beh rosz időben jött, gondolá a szerkesztő. — Mi tetszik? A fiatal ember zavartan mosolygott s azután habozva így szólt: — Én... Julia vagyok!... Boruth Elemér volt. M. t. hallgatók lelkes gavallérai elképzelhetik a Berecz állapotát! De még sem akart nevetséges lenni s meghitta vacsorára a Komló-kertbe. S ott sült ki

¹⁾ Berecz a Hölgyfutár szerkesztését 1854-ben vállalta magára. (Magy. ir. névtára. Moenich K. és Vutkovich S. Pozsony. 1876. 431. l.)

reszturi lakásába ismeretlen tettesek behatolván, a következő tárgyakat vitték el: 1. Egy sárga aranykarperec, alól vékonyabb, felől vastagabb, gravírozott, rajta fehér gyöngyből és kék türkiszből egy virágcsokor, értéke 24—30 ft. 2. Egy vereses arany karperec, felől fekete emaillozott felirattal, »Isten védjen tégedet,« értéke 16—18 ft. 3. Egy sima, vékony aranykarperec, értéke 6 ft. 4. Egy ezüst láncból készült karperec jou-joukkal, u. m. egy ezüst oroszlánfej, egy ezüst Krisztuska rubin kövecskékkel, rajta: hit, remény, szeretet, értéke 6 ft. 5. Egy fehér gyöngy- és csigákból készült fantasiakarperec, ezüst csattal, értéke 2 ft. 6. Egy mogyorónagyságu korall-brosche, rajta egy arany kereszt, az egész brosche sodrott aranyba foglalva, értéke 30 ft. 7. Egy nehéz sárga aranybrosche, oválalaku karneolkövel, értéke 20 ft. 8. Egy kisebb aranybrosche, két gravírozott fejű, egymásra font kigyócskával, értéke 8 ft. 9. Egy fekete emaillozott medaillon, rajta két buzakalász, értéke 5 ft. 10. Egy fekete emaillozott arany gyűrűcske, melyből a kö hiányzik, értéke 3 ft. 11. Egy etűben egy garnitur acél schmeler, két függő és 1 brossal, értéke 7 ft. 12. Három nefejefts koszorúval ellátott schmuck, értéke 3 ft. 13. Egy nyilalaku acél brosche, értéke 2 ft. 14. Két sor korall tovisalaku, arany csattal, értéke 5 ft. 15. Két sor fehér phantasie gyöngy nyakra, értéke 1 ft. 16. Egy sor sárgás fehér gyöngy, értéke 2 ft. Összes értéke 140—148 frtig. Mely körülménynek közöztetés végett közöndomásra való hozását ezenel elrendelem.

15,915. sz.

II.

Másolat. 3150. sz. 1889. A homonnai járás főszolgabírájától. Csernyiczky Imre, Szepesvármegye imrefalvai lakos: Izbugya-Zbojna községben, mint szénégető tartózkodván, f. évi auguszt. havában Bertalan nevű fia tőle eltávozott. s mivel Imrefalvára mai napig meg nem érkezett s hollelte nem tudatik, köröztesését elrendeltem kérésem. Neve Csernyiczki Bertalan, kora 12 éves, termete korához mért alacsony, arca kerek, haja gesztenyebarna, szeme sűrű, szemöldöke barna, beszél tőtul. Ruházata vászon ing és gaty, különös ismertető jelei nincsenek.

Az árvaház ügyében.

Nem örömet vállalkozom arra, hogy csekély személyemet valamely kérdésben igazoljam, vagy mentegessem, így például az árvaház kérdésében is, a melynek eldöntésénél én papi állásom dacára félrevonultam, holott a közönség éppen papjaitól várhatná meg leginkább, hogy az eféle ügyeket egész odaadással szolgálják. Nem magamat akarom tehát menteni, hanem, ha még lehetséges a nemes ügynek szolgálatára lenni ezen nyilvános felszólalásom által, a melyben okát adom eddigi magamtartásának. Ez pedig röviden az: én sem lehetnek, sem célirányosnak nem tartom az árvaház építését és árváinknak ily uton való gondozását. Arra nevez-

igazán, hogy Julia erélyesen egyenjogositott nő volt, a mennyiben jó nagyokat ivott s még muzsikáltatta is magát a cigányokkal. Ez az a Boruth Elemér, a ki aztán pesti látogatása után csakis a zempléniek közt szeretett maradni. Zemlőben született, itt munkálkodott, itt nyugosza a béke álmát, — Somogyi József. Mád városának derék plebánosa, sziveskedett nekem Boruth Elemérről mély köszönettel fogadott életrajzi adatokat küldeni megkeresésemre, mely adatok nyomán elmondok egyet-mást m. t. hallgatóinnak Boruthról.

Boruth Elemér született és megkereszteltett Mádon, 1833. január 30-án. Atyja Steiger József, kisbirtokos; anyja Szabó Julianna volt. E szerint Boruth Elemért eredetileg Steiger Alajosnak hitták; a Boruth nevet kezdetben csak irodalmi dolgozatai alatt használta, később azonban eredeti nevét e névre változtatta, s gyermekei is e nevet viselik. A kedvteléseiben virgonc, tüzről pattant, — tanulásában eleveneszű, gyors fellegásu, — játékaiban pajzán gyermek, a kis Lojzi, Mádon járta elemi iskoláit. Úgyes tanítója az ott működő Pokora József kantortanító volt. — Mád-ról a 40 es évek elején S. a.-Ujhelybe vitték szülei az életre való gyermeket, hol a kegyesrendiek gimnáziumában végezte tanulmányait. Valamint a szomszédos Sárospatakon, bár ott tán széles körben mozogva, — Ujhelyben is megvoltak a deákélet kedélyességének lelket, testet edző emlékezetes nyilvánulásai. Az ifjúsággal élő és érző kedélyes piaristáknak a tanuló ifjúsággal való kirándulása a történeti nevezetességű Borsiba, hol II. Rakóczi Ferenc születés helyét egy ódon épület

²⁾ 1889. január 8. kelt levelében.

tesen, hogy árvaház utján vételessék gondozás alá, teszem föl, 20 árvagyermek, egy jókora tőke szükséges, a melyet ily kis város, mint a mienk, nem képes egyhamar előállítani. Kéves számú és nem nagy vagyonnal rendelkező értelmes közönségünket annyiféle jótékony-cél veszi évenként ipénybe, hogy önmagunk elleni vétség nélkül, nem kívánhatunk több áldozatot egymástól e célra, mint a mit eddig meghoztunk; már pedig ez a néhány ezer forintnyi összeg csupán arra volna elég, hogy abból egy menedékház állíttassék fel. Már most, ha meglevő tőkénk ekkép beépítették, hol veszszük aztán a tulajdonképeni szükségletre az évi jövedelmet? Husz árva tartására ugyanis, ha a legkisebb összeget veszem, fejenként szükséges volna 60 ft, ez egy évre 1200 ft; egy árva gondnok, családjával és cselédjével, ismét csak a legkisebb összeget veszem, legalább is 400 ft; fűtés, világítás stb., az árvák ruhaneműjét, a melyet a jótékony-ság előállíthat, nem számítva, legalább 100 ft; honnan tudnánk tehát mi évenként 1700 ftot előállítani, hogy így a legcsekélyebb és a legegyszerűbb módon, legalább 20 árvát feltarthassunk? Feleletem e kérdésre: sehonnan. Mert megengedem azt, hogy két-három éven át, az első lelkesülés hevében, találkoznék néhány ember, a ki tagsági díjjakat fizetne, azonfelül egyszer-kétszer a célra rendezett mulatságok is sikerülnének, — de azontul? Erre a kérdésre a tapasztaltak adják bizonnyal a feleletet, a mely abban áll, hogy ily bizonytalan jövedelmekre semminemű intézményt nem lehet fektetni.

Midőn világosan látom tehát, hogy az árvaházzal mily irányba indul közönségünk, részemről, ez ügy iránti legjobb akaratom mellett sem csatlakozhattam a vezetőkhez, vagy intézőkhöz, mert alap nélkül, légvárat építeni nem szeretek. Ismerem ugyan az ujhelyi közönség nemes indulatát és minden szent ügy iránti áldozatkészségét; de viszont a mai időkben tulfeszíteni nem kívánom s kimerültsége miatt lehetnek sem tartom. Számláljuk meg csak magunkat! Hányan vagyunk mi itt, a kik az ily társadalmi közterheket viselni szoktuk? Biráljuk csak meg magunkat! Hányan vagyunk mi itt, a kik családunk érzékeny sérelme nélkül, azokat könnyen meg is birjuk? — Nem ily kiskörü, bár lelkes társadalom való tehát arra, hogy egy ily nagyszabású intézményt létesítsen. Sajnos, hogy ezt nekem kell kimondanom, a ki hajlaimnál fogva szeretem az eszményeket s inkább buzdítani és lelkesíteni szoktam nem pedig csökkenteni az önbizalmat ott a hol

(ma már diszes emléktáblával jelölve,)¹⁾ örzi, — majd a nyelv apostolának, Kazinczy Ferencnek, hamvait rejtő Széphalomra, — az árválynahajkeresés a Várhegy oldalán, édesgyökér-szedés a Kopszán, a rigófűtőtől hangzó Magoshegy árnyának felkeresése és így tovább, — nemcsak pusztá kedvtelés volt a kis Boruthra, hanem az irodalom iránt való lelkesedés, a tiszta hazaszeretet ápolása, a természet szépségeinek szemléletéből eredő nemes érzés itt veté életrejtő magvát Boruth fogékony lelkének termő földébe. — 1845-ben édes atyja elhalálozván, özvegy anyja, kit mindenkor a sui szeretet melegével vett körül, 1848-ban Nyiregyházára tette át lakását, s oda az ő kedves Lojzi fia is követte. E jó anyáról emlékezik egy később irt versében a költő: (Kö-moly órában. 239. l.)

Sírom legyen sirja jó anyámnak, —
Ez a legforróbb óhajom, —
Ő és testvérem csak én ráu várnak,
Ki még hozzájok tartozom.*

Az 50-es években Boruth nőül vette Nyiregyházán Schmid Zsuzsannát, egy jómódu polgár leányt, — akitől később azonban elvált 1861-ben úgy találjuk, hogy Nyiregyházán városi tanácsos. 1864-ben, anyja halála után, ismét Mádra ment lakni nejével és anyósával, ki akkor már özvegy volt. Költőnk Mádroz nagyon ragaszkodott. Mád legédesebb tűzora s általában a Hegyaljának egykori vig szüretci csak elősegíték, hogy a hegyaljai emlékek megéneklője legyen. — Mádon laktakor egy igen csinos házat épített. Ez azért nevezetes, mivel a ház tervét ő maga készítette,

¹⁾ A háznak emléktáblával való megjelölése körül folytatott buzgólkodásban az elismerés babérra leghangosabban dicséri Matolai Etele derék alispánt és Boruth Elemért.

Folytatás a mellékleten

nemes célokról van a szó; de itt úgy érzem, hogy ezeket mégis kötelességem volt elmondani, hogy magamat ez ügyben ne vádolhassam.

Azonban föltéve azt, hogy a fentebb említett évenkénti jövedelem rendelkezésünkre állana, az esetben sem tartom célirányosnak az árvaház utján való gondozást. Az árvaházak célja ugyanis, nemcsak az árvák testi fentartásában, hanem azoknak erkölcsi megóvásában és nevelésében is áll. Nem mondom, hogy egy nagyszabású árvaházban, jólelkű, és a műveltségnek megfelelő fokán álló árva-atyával és anyával ezt is némi részben elérni nem lehetne; de egy kisebbszereű szegényes árvaház nem képes ezen feladatoknak megfelelni s egy különböző koru és nemű elzülött gyermekeknek tömege így együttesen alig gondozható, alig hatható át még csak a külső rend és tegyelem tekintetében is, a nevelésről nem is szólván, a melyhez odaadás, türelem és értelem szükséges. Az ily gyermekekből, a kik úgy szólván az utcáról főlészede, egymáshoz annyira hasonlítani szoktak, az együttlakás utján nem igen szokot más lenni később sem, mint kezdetben, sőt köztük többnyire a jobb hajlamuk is elromlanak, mert a konkolyok nagyobb ereje van mindig, mint a tiszta buzaszemnek. A mit elvesztettek, család kellene tehát minden árvagyermeknek külön-külön; s ha megmentésről, vagy arról lehet szó, a mint kell is, hogy legyen, hogy ezeket a társadalom javára hasznosítsuk, úgy ily kisebb társadalmi körökben mondjunk le a nagyszabású tervekről és térjünk célirányosabb utra.

Nevezetesen: tegyük fel, hogy van 10,000 ftunk; annak évi kamata 500 forint. Vegyünk ehhez egy-kétszáz forintot, a melyet társadalmunk, egy-kétszáz forintot a melyet a város évenként, nagyobb megterhelhetés nélkül, amaz összeghez hozzáadhatnak. Vegyünk hát például évenként 800 ft biztos bevételt. Ily összegre mernék 10 árva gondozására belefogni oly módon, hogy egy-egy árvát elhelyeznék 80 ft évi tartási és gondozási díj mellett egy-egy becsületes és tisztességes polgári családba. Ezen az uton atyát és anyát nyernének a szerencsétlen árvák, bele szoknának a házi és családi rendbe, majd a munkába is, a melyet esetleg mint életcélt, mint mesterséget, épen azon családnép körében kezdenének meg, amely őket fel fogadta, gondozta. Az elmaradt árvákat, ha csak lehetséges, vissza kell vezetnünk az anyatermészet utjára, mert tapasztalhatjuk még miveltségi körökben is, hogy gyermeket, a legnagyobb

s minden mester nélkül egészen maga vezette az építést. Valódi ezermester volt. — Nagy mértékben nyilatkozott nála a nagy szellemi adomány; a mihez pedig hozzáfogott, azt megtanulta; önszorgalmának ifjúságától kezdve sokat köszönt a hévvel üzött magántanulásban. 1867-ben Mádon egyhangulag főbírónak választották, s ez állásában, mint a közigazgatás tevékeny tisztviselője, 1869. augusztus 29-ig működött, a midőn ugyanis a bíróságrol családi viszályok következtében lemondott, és nemsokára S.-a. Ujhelybe költözött. Itt esküdött örökfrigyét a művelt lelkű Éva Ottiliának, ki költönket a hitvestársi hűség felhőtlen boldogságával ajándékozta meg, ha már eddig a Hegyalján élt, ezután sem akart attól megválni. — Hogy Ujhelyben mily irányt vett működése? mily irodalmi érdemekre tett szert? mily elvek hirdetésében fáradt? mindarról beszélhet az általa megindított Hegyalja c. lap, (1870. I. évf.) mely az 1870. évet megfutván, már a következő évben, tehát a II. évfolyam, Zemplén címet vett fel s kiváltképpen megyei érdekű közleményeket adott a társas élet, közigazgatás és irodalmi s a humor köréből. 1879-ben a közlöny már Zempléni Lapok címmel jön elő, és rövid idő múlva ismét Zemplén lett belőle, e címmel jelenik meg manapság is az a Boruth által alapított megyei közlöny, a Zemplénnek kitünően berendezett könyvnyomó intézetében. . . .

1) Egy tiszteletré méltó úri ember, kinél adatok után tudakozódtam, panaszos levelet írt, hogy B. E. lapjában őt ok nélkül megtámadta egy kényes kérdésben. Lapját erős jelzőkkel illeti. (A.-K. kelt lev. 1888. dec. 12. M. J.) A Zemplén tapintatos szerkesztése ellen — már most, reméljük, nem lesz kifogás. Óhajtuk is, hogy a lap jó kezében maradjon a fontos működésre egykor áldást mondó emlékezet biztosítéka legyen!

áldozatok mellett is, mily nehéz emberré nővelni család nélkül.

Ily uton, remélem, nem veszne egészen kárba a nemes lelkek áldozatkészsége, mert az egyesület női tagjai előtt itt nyílnék meg a legszebb működési tér, t. i. ők volnának főképen hivatva arra, hogy a családoknál elhelyezett árvákat időnként meglátogassák, azoknak gondozásáról, viseletéről tudomást szerezzenek, tisztaságokról, ruházatokról stb. gondoskodjanak, — a mely ellenőrzés folytonosan gyakorolva, — bizonyosan megmentene időnként egy-két árvát, aminek lelkes nőink örülhetnének leginkább, mert bizonyára ez a fő céljuk, hogy az árvákkal igazi jót tegyenek.

Miután tehát az árvaházak sem elegendő alapja nincs, sem azt ily kis körben célirányosnak nem tartom, azzal zárom soraimat, — hogy az ily irányu tervezetet elejtendőnek óhajtom.

Fejes István.

Vármegyei ügyek.

Lapunk mai számának hivatalos részében veszik olvasóink a vármegye alispánjának az új helyi katonabeszállás alkalmával fölmerült nehézségek következtén tett jelentésére a vármegye bizottságának határozatát és feliratát. Ennek fölterjesztése előtt, f. hó 26-án. Fejérváry báró honvédelmi miniszter leiratot intézett e tárgyban a vm. közönségéhez, mely a többi között következőleg hangzik: »Általában a katonaság szabad menetei alkalmával eszközözlendő beszállásoknál kisebb-nagyobb félreértések és panaszra okot szolgáltató nehézségek felmerülte teljesen alig kerülhető el; mivel azonban mégis kívánatosnak tartom, hogy jövőre ilyeszerű elhelyezéseknél akképen vételessen meg katonai részről az intézkedések, hogy a s.-a. ujhelyi átvonuló lovassági elhelyezésnél felmerült panaszokhoz hasonló felszólamlásoknak lehetőleg eleje vésessék. a 6 ik hadtestparancsnokságot ezen irányban teendő hatályos intézkedések végett egyidejűleg megkerestem.«

A központi választmány megbízása ez év végével lejár, ebből folyólag a belügyminiszter az új központi választmány megalakítása iránt a szükséges intézkedések megtételét elrendelte.

Vármegyénk köz. bizottsága f. hó 7-én ülés tart.

Pótvásár. A kereskedelmi miniszter folyó november hó 6-ikára, Varannora pótvásárt engedélyezett.

Aggasztó jelek. A hegyaljai munkás osztályból már többen jelentkeztek az alispáni hivatalnal Amerikába szóló utlevelek kérelmezésével, kik is a kivándorlás indokául a szőlőkben a filokszerá

Boruth különben nemcsak a vármegye érdekeinek szolgáló hírlap-irodalmi működésével szolgált a hazai nyelvnek, hanem költeményei is éleljet adtak, — ambár elfoglaltságai miatt már ritkábban, — hazafias lelkesedéséről. Költeményei 1859-ben megjelent első gyűjteményét, mely jobbjára népies hangú rövid dalokat tartalmazott, Vas Gerebennek ajánlva, 1878-ban a Nyárlevelek című költemények követték, melyekben a népdalok elbeszélő és humoros verseivel szaporodtak; 1887-ben pedig ama két kötethez csatolt hátrahagyott, tehát az összes művei jelentek meg. A mint látszik, az utóbbi években már a verselés régi tüze csillapulóban volt. A költészet virágát is apolni kell — s erre idő, a melylyel már nem rendelkezett, vagy ideje végre csakis testi ereje megtörésének budalát zenghetne volna. De meg a költészet mellett, a hírlapi munkának sokszor unalmas folytatásánál, a festészetet is gyakorolta. Olaj és vízfestményei közt sok a művészi kézre valló. A költő övcgyénél látható képek, pl. az ujhelyi hegyek, a drótos tót tölben, stb., vagy Mádon, mint Somogyi József levelében említette, az imádkozó zsidó c. kép — mind figyelemre méltók. »Nagyon jó — mondja Jókai — ha az ember kétféle mesterséget tud. Nappal festhet, éjjel írhat. Az alatt a festéstől. Folyvást pihen. A festés közben visszakapja a kedvét az iráshoz, s az irásközben a festéshez. Folyvást mulat.«¹⁾ Így pihent és mulatott Boruth is. Írt és festett; majd faragott, metszett; majd a fénykép-írói mesterséget²⁾ megtanulta, szakkönyvek, folyóiratok utmutatása mellett tökéletesedvén.

1) Negyven év viszhangja. 50. l.

2) Az általa szerkesztett Zemplén Naptárában már láthatók voltak saját találmányu képei.

pusztítások folytán fenyegető munkahiányt emlegetik. Az ily személyesen jelentkezők az ügy első fórumához a járási főszolgabírákhoz utasítottak, kik által szolgáltatandó adatok alapján a belügyminiszterium köréhez tartozik a kivándorlás engedélyezésének eldöntése.

Hírek a nagyvilágból.

II. Vilmos német császár, aki most Konstantinápolyban jár, görög földre érkeztekor Athénből a következő sürgonyt küldötte Bismarck hűhez Friedrichsruhéba: »Elragadóan szép utazás után megérkeztem a régi, a szép Athénbe. A lelkes fogadtatás után, melyben az uralkodó és a nép részesítettek, az ön távirata volt az első üdvözlés hazámból. Szives köszönet érte! Perikles városából és a Partenon oszlopcsarnokából, melynek fonséges látványa lellem mélyébe hat, hazámba intézett első szavammal önt üdvözlöm.«

Az orosz cár familiájából a mult héten egyszerre hatan fordultak meg Párisban.

A világ legnagyobb és legszebb kastélya kétségtelenül a monstuart-i kastély, melyet lord Bute nemrég Angliában építtetett. Az épület alapzata egy hektárnál nagyobb telket foglal el. Az óriási palota tiszta góth stílusban épült; számos toronnyal ékesítve, a melyek közt a legszebb a negyven méternyi magas centrális torony. A kastély berendezése ép oly pazarfényű, a mely izléses és művészi becsü. A kastély állitilag 47 millióba került.

Franciaország új főrabbiájul Zadok Kahn párisi főrabbit választotta meg a franciaországi és algíriai hitközségek küldöttjeiből alakult konklave. A gyűlésen Rotschild A lfonzbáró elnökölt.

Hírek az országból.

Stefánia özv. trónörökösné hosszabb ideig tartózkodott Pozsonyban. Onnan Bécsbe utazott, hogy halottak estéjén Rudolf koporsója mellett imádkozzék s arra koszorút helyezzen.

Ferdinánd, bolgár fejedelem, székvárosába vezető visszautjában, Magyarországon meglátogatta testvéreit s megtekintette birtokait.

Ófelsége a király Miramáréba a királynéhoz utazott, hol halottak napját teljes visszavonultságban a boldogult trónörökös emlékezetének szentelték.

A képviselőház többsége a közutakról és az azokon szedendő vámokról szóló nagyszabású törvényjavaslatot elfogadta. Az új törvény tüzetesen meghatározza, hogy az állam, a vármegye, a városok, községek és vasuti társaságok pénzzel és közmunkaerővel mily arányban fognak járulni az utak fentartásához.

Különtélek.

(Személyi hírek.) Ófelsége a király Pákos Paxy Károly vezérőrnagyot, a kassai III-ik honv. ker. parancsnokát, a nyolcvanas évek elején ujhelyi ezredes-dandárparancsnokot, altábornagygyá nevezte ki. — Dr. Thomán Jakab, az arany-

Hiteles forrásból hallottam, hogy az olajfestés művészetét is csak környéből tanulta. Akármily mesterségben otthon volt; ügyessége, ha kedve volt tultett bármely esinos tárgy elkészítésénél a kitunt mesteren is, s ügyességével izlés is párosult. Csakugyan ezermester volt. Ezért írta nekem egy, életrajzi adatokat küldő úri ember: »Nyugtalan természetű ember volt, mint általában az ugynevezett ezermesterek szoktak lenni.« Ezen ezermesterség bűvös körében még a fuvolázásra is csutott nála idő: szépen fuvolázott. Erre mutat a Csöndes őszi este (126 - 127. l.) c. szép leíró költeménye is, melyet így kezdett.

Csöndes őszi este borong a vidéken,
Imádságra szólnak a távol harangok,
Vagyok pusztaságon, kelnek körülöttem
Lelket andalító szép furulyahangok.* (126. l.)

Azok a furulyahangok, melyeket mint szerelmi dalainak hü kísérelőjét, annyira szeretett, rá nézve 1886. augusztus 26-án végképen elhangoztak; a nevezett napon Boruth, a »Zemplén« felelős szerkesztője, vármegyei bizottsági tag és a Petőfi Társaság tagja, befejezte küzdelemmel teljes pályafutását; S.-a. Ujhelyben, élete 53-ik, második boldog házassága 15-ik évében elköltözött oda, hol zengőbbek a dalok, egyforma a csöndes őszi este borongása és a kikelet viruló képe, melyet e földön úgy szeretett. A hü barátok nevében Dongó Gy. Géza mondott meleghangú sirbeszédet a tudósorvadásban elhunyt hantja fölött; majd Farkas Bertalan főmunkatárs hangoztatott Isten hozzátot bucsuszavaiban neki, kivel tizenhárom év »gyönyöre, szenvedése füzte össze«. A Petőfi-Társaság egyik ülésében szintén részvételnek adott, az elvesztett tag emlékét megörökítve, me-

*) Zemplén, 1886. 35. sz.

éremkereszt tulajdonosa, Bács-Bodrog várme-
gyébe elszármazott földink, s ottan kedvelt já-
rásorvos, e napokban ünnepelte Kulán, szűkebb
családi körben boldog házasságának 25 ik évfor-
dulóját. Nem lehet ez alkalommal meg nem em-
lékeznünk — írja a *Telecska* — „ama nagy ér-
demekről, melyeket az általánosan tisztelt és szeret-
tett jubiláns közel 33 éves orvosi működése alatt
gyakran önmagának feláldozásával szerzett.
Szegény vagy gazdag egyenlő módon részeseült
mély és alapos orvosi tudományának jó tetemé-
nyében... „Szívünk legtisztább érzelmeivel ki-
vánjuk, hogy a Mindenható... embertársai örö-
mére, üdvére és családja boldogítására még na-
gyon soká éltesse.“ A *Telecska* jó kívánatahoz
bizonyára Zemplénből is sokan egész szívvel csat-
lakoznak. — *Faragó Lipótnak* I. oszt. ministeri
főmérnökké történt kineveztetése következtén, az
Ujhelyben székelő V ik ker. kulturmérnöki hiva-
tal vezetése a földmívelési minister által *Buday*
Zádor, kir. főmérnökre bízott.

(A kegyelet) szívünk legszebb és leggyön-
gebb érzelmeinek egyike. E kegyeletnek szent-
elt nap a halottak napja. Borongó fájdalom zsi-
basztja érzelmeinket, metsző kín és fájó keserv vo-
nul át szívünkön, ha a mulandóságnak gyásos
helyét, a temetőt, halottak estéjén meglátogatjuk.
Van ott valami a levegőben, ami a legvigább ke-
deylt is szomorúsággal tölti el. A fák levelei mu-
andóságról susognak, az esti szellő halkán sóhajtja
ember — gondolj a halálra! Szomorú kép! Látni
azt a sok könyező arcot. Mindenik egy-egy ked-
vesét siratja. Ott a fájdalomdu arcu anya, aki
csak nem régen vesztette el egyetlen gyermekét.
Ott az árva fiúcska, kinek egyedüli gyámolítója,
apja, fekszik a hant alatt, melyre a szegény árva
ráborulva elzokogja baját annak, aki őt a sírban
is meghallja, zokogását megérti. Mindenütt kin,
mindenütt köny, nehéz sóhaj, bánat. — El ti ko-
mor képek! Jövel biztató reménység! Ha ked-
veseinknek, szereteteinknek sírját könyeinkkel áztat-
juk, jusson egyszersmind eszünkbe az is, hogy
fájdalomnak megnyugvás a gyógyító írja. Szívlé-
jük meg, a mit a költő oly szépen mond:

„Buzgón leomlom színed előtt — Dicső!
Majdan, ha lelkem Zarából kikél
S hozzád közel járulhat, akkor
Ami után eped, ott eléri —“

Tegnapelőtt már délután sűrűn látogatták Ujhely-
ben a r. kath. és ev. ref. egyházak sarkterjeit. A
sirhantokat szépen rendezték, koszorúkkal gyer-
tyákkal és mécsesekkel felékesítették. Amint este-
ledni kezdett, az egész temető fényáradatban
úszott. És mint a gyertyák és mécsesek fénye:
felhatott a magasba a szívek zokogása, az ajkak
imádkozása. Késő este volt, mikor a temetők
csendje és nyugodalma helyreállt. Élet és halál
ura — adj a megholtaknak örök nyugalmat, az
élőknek vigasztalást!

(A zempléni vármegyei orvosgyógyászati
egyesület) ismeretterjesztő népszerű előadásai al-
kalmassá nem sokára ismét megkezdődnek. Az
egyesület utolsó közgyűlésében, miután az elnök
Chyzer Kornél dr. kijelentette, hogy más irányu
irodalmi elfoglaltságánál fogva e télen az ismeret-
terjesztő esték rendezésében részt nem vehet: tit-
kárát *Hornay Béla* dr.-t bízta meg, hogy azok
rendezéséről, a rendezéshez megkivántató és egé-
szén hiányzó pénz beszerzéséről gondoskodjék. Ez
alkalommal nagy örömmel és hálás köszönettel
vette az egyesület tudomásul, hogy tiszteletbeli
tagja, gf. Széchényi Kálmán, méltányolva az egye-

leg kifejezést. A költő*) bánatos özvegyéhez ama
megemlékezésre vonatkozólag így ír Szana Ta-
más:!) »B. e. férje felől Komócsy József emléke-
zett meg a Petőfi Társaságnak; ő azonban, igen
jó szónok lévén, beszédeit nem szokta előre elké-
szíteni. Mindig rogtán, de talpraesetten. Ilyen
beszédet mondott Boruth Elemér felett is. A la-
pok ez okból annak idején nem közölhették, csak
is annyi lehetett felőle az ülésekről szóló tudósítá-
sokban, a mennyit a jegyzőkönyv is megőriz, hogy
t. i. »a társaságot ért veszteséget bejelentő Komócsy
József elnök, meleg szavakban ecsetelvén az elhunyt
érdemeit, s külön is rámutatva a Társaság korében
kifejtett tevékenységére«. Ennyi az egész... — Boruth
már az irodalomtörténeté; emlékeztetének megújítása
pedig különösen Zemplén-vármegyé, a hol született,
élt, munkálkodott, örvendett, szenvedett — és a béke
hantja alatt pihen. Korán költözött el; de az élet
idejének hosszúságát nem az évek számítják; hanem
a mennyit az ember fáradság és a mit szenvedett
alattuk. Ha a mulóértékű dolgok mellett költőnk
»földfeletti szépeket is álmódott«, egyik legforróbb
óhaja szerény felolvasásomnak, hogy a m. t. hall-
gatóság azokat az élet örömei és viharai közt —
költeményeiből — egyaránt megértse! Ez a költő
jutalma.

*) Özvegye nyilatkozata szerint B. E. szabadkőműves
volt. V. ö. Zemplén. 1887. 52. sz. Viski K. Bálint cikkét:
»Tagja volt egy testvéri szövetségnek Ujhelyben, melynek
megalakításában... oroszán része van. Szépet, jót tenni titok-
ban!...« mindig kész volt.

!) Levél: Budapest. 1888. dec. 6. keltezte.

sületnek ismeretterjesztő működését, az egyesület
céljaira élte fogytáig évenként husz forintot fel-
ajánlott. Az egyesületnek irodalmi tevékenységéről
a közoktatásügyi minister és az államtitkár is elis-
merő levelekben nyilatkoztak.

(A zsalobinai tűzkárosultak) részére Ófelsége
a királyi magánpénztárából 300 ftnyi segítséget
küldött.

(Bucusu est) *Hoffbauer István*, őrnagy, a hely-
beli honvédszázalaj parancsnoka Tatára történt
áthelyezése folytán mult hó 29-én a Csernyiczky
szállóban ez alkalomra rendezett társas vacsorán
vett bucsu és a zászlóalj tiszt karától. A tisztikar
és a távozónak polgári osztályból a társasághoz
csatlakozott tisztelői és barátai »more patrio« ün-
nepies pohárköszöntésekben vettek bucsut a de-
rék törzstisztől, aki viszont meleg szavakban mon-
dott »isten hozzád«-ot a derék tisztikarnak, mely-
nek tulajdonítja a katonai pályán elért sikereit
velök együtt jó kívánatait fejezte ki a várme-
gye közönsége iránt. Mi is részvételt csatlakoz-
zunk a bucsuzókhöz, és sajnálatunkat fejezzük ki
a társadalom vesztesége felett, melynek *rokonszen-
vét és tiszteletét* kiérdemelte a távozó rövid ittléte
alatt.

(Időjárás) Simon-Juda napján, mely ez évben
nem a hegyaljai szüret kezdetét, hanem jóformán
a végét jelentette, okt. 28-ára viradólag erős fa-
gyunk volt; de még az nap szépen fellágyult s
egész a hó végeig gyönyörű, verőfényes nappalok-
jartak. Tegnapelőtt az ég is, mint a temetőben
nyüzsgő élővilág, komor hangulatot öltött és sír-
nak adta magát.

(Szőlőbirtokosaink figyelmébe!) A kik szőlő-
jüket a 15 ftra leszállított szénkéneggel a Hor-
vath Géza országos filokszera kísérleti telep ve-
zetőjének u-mutatása mellett e hó folyamán szénké-
negetetni óhajtják, eziránt *Löcherer Andornál* je-
lentkezhetnek, a hola megfelelő jelentkezési iv alá-
írandó. Egy hold szőlőre egy m m szénkénege
elegendő.

(A honvédségi laktanya bérléte.) A honvé-
delmi minister az ujhelyi honv. laktanya osztályo-
zása tárgyában létrejött jegyzőkönyvi megállapo-
dásokat jóváhagyta és annak bérletét a 1886 -
1890. évi katonai lakbér szabás nyomán 2544 ft
43 kral állapította meg. Eddig a laktanya évi
bére 2137 ft 80 kr. volt. A két bérösszeg közötti
különbség fejében, Ujhely városát az átalakított
laktanya bérbevételeből 1886. dec 1 től a f. évi
szept. végéig megillető 1145 ft 75 krnyi összeg
megtérítésére, a III. honv. ker. parancsnokság a
minister által egyidejűleg utasított.

(Ejegyzés.) *Mussa Gyula* hírlapíró, lapunk-
nak párizsi levelezője, az okt. 17-én Párizsban
jirt *Eiffel* tornyot mászó ujhelyi turistáknak hálá-
sán emlegetett fáradhatatlan kalauza, e napokban
jegyezte el a kiállítás hivatalos értesítője: a
»Bulletin Officiel de l'Exposition universelle« szer-
kesztőjének bájos leányát *Manszonas* kisasszonyt.
Gratulálunk!

(Püspök-jelölt) A »Sárosmegyei Közlöny«
elégge megbízható forrásból meríti a vármegyénk
területén is bizonyára örömet keltő hírt, hogy t.
i. az üresedésben levő székesfehérvári püspöki
székre *Desszeffy Sándor*, kassai kanonok, van fel-
terjesztve. Kívánjuk, hogy az örvendetes hírt mie-
lőbb tények igazolják.

(Alispán-jelöltek) *Abauj-Tornavármegyének* e
napokban Kassán tartott nénes értekezlete al-
ispán-jelöltekül a mostani alispánt: *Comáromy*
Lászlót, továbbá *Fábián János* tiszti főügyészt,
Darvas Ferenc országgyűlési képviselőt és *Naményi*
Gyula árvaszéki elnököt léptette föl.

(A »Zemplén« fekete táblája.) Az ujhelyi
egyik temetőben, halottak estéjén, szoktak évről-
évre ismétlődni olyan sajnálatos dolgok, melyeket
immáron kell, hogy e helyen vegyünk tollhegyre.
Ezen az estén, mikor a sírok világa benépesül,
a kegyelet lángot gyújt, virágot és koszorút tesz
ővéi sírjára; mikor a visszaemlékezés fájdalomnak
oly jóleső a csend-, szívaj támad, vásott suhancok
serege futkos a sírhalmokon át szanaszét, hangos
kiáltással, szemtelen kacajjal, lesve a pillanatot,
mikor akaszthat el egy-egy gyertyát az őrizetlen
sirról. Künn a temető kapujában pedig kétszorosban
gyülelésvész koldus-had éktelenkedik, undok testi
nyomorúságaival, ordítóz, a közönséget csaknem
lehuzza. Az a szál rendőr, ki a profanizálók féken-
tartására volna hivatva, a botrányos állapotnak
tehetetlen bámulója. Óhajunk, hogy jövőre ne men-
jen feledésbe mai felszólalásunk!

(Névmagyarosítás.) A belügyminister *Grósz*
Simon, mező-laborczi lakos, vezetéknévének »*Gom-
bos*«-ra kért átváltoztatását megengedte.

(Meghíusult rablói kosság) *K. Dobra* köz-
ségben, most pénteken mult egy hete, egy *Frid-
mann* nevezetű korcsmáros és családja izgalmas
jeleneteket élt át. *Friedmann* korcsmáros, aki mel-
lesleg gabnakereskedéssel is foglalkozik, a megje-
lő nap délutánján nagyobb mennyiségű zabot
szállított és adott át a perbenyiki vasuti állomá-
son. Késő este volt már, mikor *K. Dobrára* visz-
szérkezett. Családja és egy lengyel zsidó társa-
ságában, aki négy kis gyermekével együtt a

korcsmában éjjeli szállást keresett, szegényes va-
csoráját elköltvén, pihenésre tért. A ház népe
szintén, kivéve a szolgáló leányt, aki gazdasszonya
engedelmével egyik leány ösmerősének kézfogójára
mulatni távozott. Éjfél tájban, a korcsma ablakán,
hol a lengyel zsidó és gyermekei pihentek, erősen
zörgettek. A lengyel zsidó felébredvén a korcs-
máros szobájába ment, *Fridmann* felkeltette, mire
ez a korcsma helyiségbe jött s az ablakot fel-
nyitva a zörgetők kiléte felől tudakozódott. Az
ablak előtt két paraszt ember állott s kérte *Fried-
mann*, hogy nyissa ki a korcsma ajtaját; de mert
a parasztok idegenek voltak, *Fridmann* őket ké-
részükkel elutasította. Most már csak azt kérték
a hivatlan vendégek, hogy adjon nekik a korcs-
máros két félliter pálinkát, melynek árát, üveges-
tul felszámítva, előre lefizették. *Fridmann* kiszol-
gáltatta nekik a kért pálinkát s nyugodni távo-
zott. A parasztok is csendesesen viselték magukat
egy kis ideig, de mikor a pálinkától kurázsit kap-
tak, ismét visszatértek az ablakhoz s azon három-
szor belöttek, kis vártatva pedig az ablakot be-
törvén, azon keresztül ketten a korcsmába hatol-
tak. A lengyel zsidó a konyhába menekült, kis
gyermekait az onnan nyíló pincébe rejtőztette el
ő maga pedig a korcsmáros szobájába osont és
az ágy alatt keresett buvóhelyet. Eközben a mar-
cóna-alakok, akiknek arca sárral volt bekenve s
ködmönök fölött inget viseltek, szintén a szobába
toppantak s a korcsmárostól követelték a zab árát,
kerek ezer forintot. *Fridmann*, aki a zabért járó
pénzt már régebben felvette s jóformán el is köl-
tötte, átadta összes pénzkészletét, a feje alatt lévő
50 fto, de ezt a pénz- és vérszomjas rablók ke-
veselvén, *Fridmann* és nejét baltafokkal fejen ütöt-
ték, kis gyermeküket félholtra fojtogatták s azu-
tán felhánván a házat, ami értékest csak talált,
mindent magukhoz vettek. Felörték a pince
ajtót is, a pincébe lementek s az ottan talált gyer-
mekeket szintén fojtogatni kezdték. E közben
haza érkezett a szolgáló leány, aki a korcsmaaj-
tóban két ólalkodó parasztot látván, velük szóbe-
szédbe ereszkedett, mikor pedig gyanus viseletüket
felismerte s a betört ablakra is figyelmes lett, elfu-
tott a község birájához, onnan a kézfogós házhoz s
lármatcsapott. Mire a bíró, kisbíró és a fellármázott
falunépe a korcsmához érkezett, a rablók elmenekül-
tek. A csendőrség a szolgáló vallomása után indulva
már tartóztatott három gyanus bélyi parasztot,
kik közül az egyiknek vérfoltok voltak a kalapján,
s kibén a lengyel zsidó az egyik tettest vélte felös-
merni. *Fridmann*ékről tudósítónk csak annyit mond,
hogy veszedelmes állapotban vannak. Korholja az
éjjeli őrség gyámolatlanságát és aluszékonyságát;
azt is megemlíti, hogy az egész faluban csak egy
lovászerszám van, a pap revolvere, de az is rozsz-
damarta. Szóba hozza a *falu-puskájának* a gondo-
latát, melyet közközlésen kellene beszerezni s a
bírónál tartani, hogy ilyen és hasonló alkalmak-
kor jó hasznát vehetnék! (A falu puskájáról jut
eszünkbe a *vármegye-puskája*. Egy egész rakás
puskája van a vármegyének, mely a pandur-világ
divatának multával, megfelelő tolténykészlettel
együtt, a vármegye nyakán maradt. Folyamodja-
nak a községek bírái a alispánhoz, hogy ezeket
a fegyvereket adja ki nekik s felelősségükre, a köz-
bátorlét érdekében való használhatóság végett! —
Szerk.)

(Az iszákosság ellen) igen eredeti, praktikus
szert talált fel a dán rendőrség. Ha Dániában az
utcán valahol részeg embert találnak, a legna-
gyobb vigyázattal felszedik, kocsiira helyezik s ha
dadogó nyelve édes otthonát meg tudja nevezni,
haza szállítják. Ha lakását hosszas faggatás után
sem tudja megmondani, akkor a kocsi a drága jó-
szággal a rendőrség épületébe fordul be, hol a
delikvenst külön szobába helyezik el. Innen azu-
tán ismét kocsin szállítják haza, hogy epedő néje-
nek többé-kevésbé gyöngéd karjai közé helyez-
zék el. Mindez a lehető legnagyobb pontossággal
történik s szállítás közben iparkodnak a delikvens-
nek lehető kényelmet biztosítani. Most jön azon-
ban a dolog java s ebben rejlik az orvosság. A
rendőrség a legszigorubb kutatást indítja meg, hogy
mely korcsma helyiségben fordult meg a részeg-
ségben talált ember. Mikor ezután ezzel tisztába
jött, akkor jön az ítélet. Azt a korcsmárost ugyanis
ki a részegség beállta előtt az utolsó italt adta
az ipszének, az összes szállítási költségek megtér-
ítésére ítélik. Mindenesetre alapos kura, mert min-
den korcsmárosnak így érdekében áll ügyelnie
vendégeire. Ajánljuk *András bácsiék* figyelmébe!

(Szójáték.) A németnek lova rozsz (*Ross*) pedig
hajjal (*Heu*) él. A szénája vizen (*Wiesen*) terem.
Ha utra kél, mindjárt vége (*Weg*) van. A nap
neki mindig tág (*Tag*) a hold mindig valamit
mond (*Mond*). Az esőre mindig panaszkodik, hogy
régén (*Regen*) volt. Ha valami tetszik neki, azt
mindig kútnak (*Gut*) mondja. Oly csodálatos em-
ber a német sógor, hogy serrel (*Scheere*) szab.
Előtte csak az óra úr (*Uhr*) s csak az előtt emel
kalapot, aki fon (*Von*). Az orrával (*Ohr*) hall. A
németnek lelke szél (*Seele*), a tóttól (*Tod*) nagyon
fél, pedig utoljára is a tót (*Tod*) huzza ki belőle
a lelket.

Városunk népiszkolái.

Mikor 1872-ben a francia közoktatási miniszter egybegyűjté Sorbonneban az egész országnak tudós társaságait és határozottan rámutatott a felsőbb oktatás hiányaira, *Leverrier* így kiálta fel: »Nem szólna ön így, ha nem volna elhatározva orvosolni a bajt.« S a miniszter így válaszolt: »Legyenek segédeim, alkossák a közvéleményt.« Abban a rendkívüli pillanatban volt ez, midőn Franciaország az öt milliárdot fizette a németnek s a nép hazája romjain járdogált. Azonban ki volt tűzve a cél és munkához fogtak.

Fules Simon, akkori francia közokt. miniszter. emlékiratának most idézett részlete jutott eszembe, midőn lelkes közokt. miniszterünk, ki előd-inek nagyszabású tanügyi alkotásait az intenzitás erejével akarja tökéletesíteni és megszilárdítani, a régóta tervezett törzskönyvi táblákat tanügyi hatóságainkhoz kitöltés végett leküldé. Mindazokra nézve, amik valamely elemi iskola minőségére. állapotára fényt vethetnek, kíván azokban pontos feleletet és adatokat. Bizonyára nem kíváná ezeket, ha nem volna eltökélve rövidebb-hosszabb idő alatt orvosolni azon bajokat, melyekben elemi közoktatásunk sajátos viszonyaink miatt általában sanyalódik.

Az említett táblákban feltett kérdések érlelték meg bennem azon gondolatot, hogy a vármegyénk székhelyén levő iskolákat, melyek mindannyian felekezeti jellegűek, szemügyre véve, a lelkesülni és tenni tudó közönség előtt vizsgálgasam: vajjon mennyiben felelnek meg azon követelményeknek, melyeket akár az előrehaladott kor, a kulturálmokban tapasztalt műveltség, akár a mi népiszkolai törvényünk a nevelés és tanításra hivatott nyilvános és magánintézetek elé szab.

Ha e célokat követve, vizsgálódásaim egyes pontjainál tovább időzném, szolgáljon mentsegeimül egyrészt az, hogy ama pontokat a testileg-lelkileg fejlődésben levő emberre és a tanításban felmutatható sikerre nézve sokkal fontosabbnak tartom, semhogy azokon átsiklani lehessen; másrészt pedig meg vagyok győződve, hogy közönségünk valóban komoly részének érdeklődését a szent ügy iránt felkeltve, az a feltárt bajok előtt nem fog szemet hunyni. Főképen azon egyházi hatóságokba, melyek eddig is nagy áldozatok árán tartották fel iskoláikat, vetem erős reményemet és bizalmamat, hogy tiszta meggyőződésből eredő szavaimat nem fogják a pusztában elhangzani engedni, hanem jóakaró figyelmükben részesíteni és egymásnak kezét nyújtva, elő fogják segíteni a csak egységes erővel megteremthető legjobb és legszebb mű létejevetelét, a kölcsönös szeretet és tisztelt biztosítékát, a szülők legnagyobb része által óhajtott *közös iskolát*.

Mert hogy elemi iskoláink nem felelnek meg kellőleg céljuknak, minden művelt ember előtt, aki csak egyszer is meglátogatta ezeket, ismeretes. De hogy ez így van, vajmi keveset tehetünk róla. Legnagyobb részük akkor épült, midőn a pedagógia, mint tudomány, nálunk még el nem foglalta helyét; az iskolai egészségügy pedig merőben ismeretlen volt. Akkor emeltettek ez intézetek, midőn a hitfelekezeti közt álló válaszfalak magasabbak voltak, mint jelenleg; midőn az együvértartozás érzete az egy háza gyermekei közt annyira szükséges testvéri szeretet kevésbé szorosra fűzte a társadalmi kapcsolatokat; midőn még merészség volt a közös költségen fentartott iskola eszméjét szóba hozni. A felekezeti tehát csekély anyagi erővel rendelkezve, külön-külön nem építhettek a muzsákna a modern és humanus kívánalmaknak igazán megfelelő hajlékot.

De azóta a viszonyok lényegesen megváltoztak. Magasabb, nemesebb, az emberiséghez méltóbb, a korszellemnek megfelelő felvilágosodott gondolkodás az, mely a felekezeti féltékenység helyét kezdi elfoglalni és az ezáltal emelt kínai falakat lerombolni. Azóta az imént említett két tudomány is, melynek magasztos célja: az ember szellemi és testi épségét fentartani, erejét növelni, nagy tért hódított már. Országgyűlés és sajtó egyaránt küzdenek a haladás eszméjéért. Nem zárkozhatnak el az áramlat elől!

Most pedig a táblákban felvetett kérdések főbbjeit véve vezérfonalul, feleljünk meg azokra lehetőleg röviden és tárgyilagosan.

Iskoláink, melyek külön-külön alkotnak egészet, szét vannak szórva. Tekintve a város aránytalan hosszúságát, ez jónak mondható. De annál nagyobb hiba, hogy majdnem mindannyian szakerek által folyton járt, zajos és poros utcák mellett építvük. Pedig a muzsák csendes, nyugodt helyet kívánnak hajlékul. Az utcák nyüzsgő élete és zaja hátráltatja a tanítás nyugodt menetét s a tanulók figyelmét minduntalan másfelé tereli. Ehhez járul, hogy az ablakok tanítás alatt éppen e körülmény miatt mindig zárva tartandók és így állandó szellőztetésről szó sem lehet. Indokolt tehát a törvény azon pontja, mely kívánja, hogy az isk. épület az utcától legalább 10 méternyire, fákkal beültetett helyen építendő.

Általában iskoláink mind helyre, mind külső

kinézésre és berendezésre a legérzszerűtlenebbül vannak építve. Legkiválóbb alkalmiak, hallgatók művelni növendékeink izlését, maradandókká tenni bennök a szép és tiszta iránti érzelmet s észrevétlenül nevelni őket arra, hogy egykor saját lakóhelyeiket s azok környékét lehetőleg széppé tegyék. A jövő iskolájul palotát nem kívánunk ugyan, de csinnal és tisztasággal ékeskedő egyszerű épületet igen, mivel csak ennek lehet derült és barátságos, mosolygó ege.

Tantermeink sem felelnek meg legtöbb helyt még a minimális nagyságnak sem, sem területre, sem köbteralomra nézve. Népokt. törvényünk 27. §-a megszabja, hogy minden gyermekre legalább 8—10 □ lábnyi hely számítottassék; másutt pedig, hogy a terem magassága a 2 ölet meghaladjon. De elég meglátogatni iskoláinkat tanév közepén, hogy meg győződhessünk azok túltömöttségéről! És ha ehhez még a vaskályha gőze, vagy talán füstje is járul! Ily büzhödött levegőben kénytelenek ülni órákon keresztül tanítványaink fejlődésük legnagyobb szakában!

Bizony igen igen kevés oly iskola van hazánkban, a mely öltöző szobákkal, vagy legalább alkalmas folyosóval rendelkezik, a hol a tanulók levette nedves ruháikat, azokat őrizet alatt hagyhatnák, ha már a termék nem elegendő tágasak. A mi iskolánk növendékei még a sártisztított sem ösmerik jóformán.

(Folytatás köv.)

CSARNOK.

A Pótrától a Pótráig.

Ami a főváros nagyuri, par force vadásztársaságnak a Pascal malom, ugyanaz nekünk — szent Hubert gyalog tisztelőinek — a Pótra. Különböző e magyarázat felesleges azoknak, akik Uj hely topográfiáját ösmerik, s így tudják, hogy jóra való vadász- vagy rákászkompánia — már tudniillik amikor egyiknek vagy a másiknak van az évadja — innét indul szerencsét próbálni. És akár mosolygott Diána istennő, vagy a patakcsák láthatatlan tündéré, akár pedig üres tarisznyával avagy iszákkal kerül vissza a fáradt sereg: itt tart pihenőt a szétoszlás előtt, itt találja föl józsi humorban a nap eseményeit. Vannak magyarázók a színek pompáját, ha ahoz nem ért emberrel akarók megértetni azt a nem mindennapi kedélyességet, amelynek derűje hatja át az összeszokott bizalmas vadász-társaságot egy ilyen kirándulás alkalmával. Fogadjon sajnálatunkat, aki ilyesmit át nem élt.

Könnyű vadász-öltözetben, a válon jól gondozott fegyverrel, tölténnyel és egy vadászebédre való elemősiával megtömött tarisznyával, egy-két pohárka szíverősítő behörpintése után, utrakészen ballagtunk a múlt vasárnap a sáros utszelen költétáncolva egymás után a bányácskai malom felé, melyet a vadász-stratégia betörési pontul jelölt ki s ahol a hajtók gyülekező helye volt. Ott is találtunk kilenc gézengúz alakot a csalit-törtetésre alkalmas kosztümben, köztök két cigányt. Fotografirozni való alakok voltak egytől-egyig. Angol turista nem is igen állotta volna meg, hogy vázlatkönyvébe le ne pingáljon egy párt belőlük. *Tivadar* barátunk azonban — a fővadász-marsal — szemlét tartva felettük, létszámukat keveselte, miért is be kellett mennünk Rudabányácskára, ahol aztán *Emike* fegyverének csövéből tárogatót rogtönzött és gyülekezőt futt, köztetszést aratva hatalmas tüdejének intenzív erejével, amit megirigyelhetne töle sok bumberdőt harsogatót katonabandista. Sikertől is hajtóink számát csakhamar 15 főre szaporítani, mire a hajtók vezetője alapos utasítás után sereget a kijelölt erdőre felé elvezette, mi pedig a *Bors-hegy* felé kapaszkodva siettünk állásaink felé!

Hideg éjszakai szél borzolgatta a dércsipe sárga falevelet, az erdei mély ut szélén szomorúan bolyongatta fagyverte bimbaját a vadvirág, mintha az őszi napsugár melanholikus fényének tett volna szemrehányást, amiért csalóka melegével késői fészésre bírta s most nem képes az enyészettől megmenteni. A távolból erdőzugas fogadott, a cserje szélén pedig erdeink proletárja, a barátfeju cinke, röpködött egyik ágról a másikra. Mindenfelé a haldokló természetnek bánatosan szép képe terült előnkbe, a lombját vesztett fa, s a letarolt virág, ékevesztett erdei tenyészetben.

Az állásfoglalás rövidesen megtörtént, mire a rendező sipjele után a hajtás megkezdődött. Csakhamar felhangzott a távolból a hajtók harsány kiáltása, mely a zugó erdő moráján keresztül óriási orgona akkordjaként hangzott fulánkbe. Csupa szem és ful voltunk, sűrű nézéssel vizsgáltuk az előtünk elterülő erdőrészt, s a legkisebb neszre idegesen tekintettünk oldalra, vajjon nem surrant-e ki észrevétlenül a várvavárt vad.

Az első hajtás csakhamar véget ért még pedig szerencsés eredménytel, amennyiben egy szép őzbak esett zsákmányul. A második hajtás eredménytelen maradt, azt hiszem azért, mert a másodikor meghajtott területből az első hajtás zaja kiverte a vadat, miután a két terület köz-

vetlenül egymás mellett feküdt. *Tivadar* barátunk azonban a vadásztársaság két tagját okozta a sikertelenségért, akik a kerülő utasítása folytán más uton indultak el állásaik felé s szangvinikus temperamentumánál fogva ezen vélt fegyelmi sértés miatt menten le is akarta tenni a marsalbotot, míg aztán a társaság ismételt bizalmi nyilatkozata által megpuhítva ingerlékenységének csillapultával kiadta a további parancsokat.

A harmadik hajtásba egy róka koma került és egy tapsifüles, mindakettő alaposan megijesztve, de minden nagyobb baj nélkül vitte el irháját. A rókat a mi kedves kapitányunk ijesztette holtra, akinek már predestinációja az, hogy valahányszor róka akad a hajtásba, okvetlenül rámegegy. Maliciózus célzással onnét magyarázták ezen kuriózus véletlen okát, hogy *János* bátyánk néminemű színrokonságot tart az erdők ezen furfangos prókatorával. Nem tudjuk, mi az alapja ezen misztikus rókavonzalomnak, hanem hogy van benne valami, az tény, amint hogy e nap eseményei is igazolták, amint alább megláthatjuk.

Mikor a harmadik hajtás után összejöttünk a *Bors-hegy* aljába, a hegymászás és a csipős őszi levegő által hatványozott étvágy jelentett elsőbbségi igényt. Meg is hallgattuk. És lőn legott tarisznya kifordítás, kulacs-nyaktekerés. Hatalmas vadász „table d'hôte” fűszerezve a *Lajos* bátyánk szaftos mondókaival, törül metszett eredeti megjegyzéseivel. És itt megint a vaknak magyarázom a színek pompáját, ha ahoz nem ért emberrel akarnám megértetni, hogy milyen egy e fajta vadász-ebéd. Kár hogy a *Lajos* bátyánk humora a maga törül metszett eredetiségében nem igen türi meg a nyomdafestéket, de sőt még madárnyelvre sem fordítható le, épen úgy mint a „*Dobos* kapitány” híres mondókái, amelyeket annak idején a császár város gyakorló terein harsogtatott, s amelyekkel fejlesztette bakáiban oly nagyra a harmincégyes virtust.

Megéve és megiva mindent, utnak eredtünk a *Sátor-hegy* alá. Utközben igazi vadász mohóság-gal szemléltük a fris vaddisznó nyomot, szentül azt hittük, hogy a *Sátor* déli lejtőjén sűtkérezik egy jókora farka.

Egy órai eredménytelen hajtás után azonban csalódva távoztunk az ígért földéről, a *Hajagos* felé, melynek tövében szemtanui voltunk egy deg-radálásnak. Ugyanis a vadász-marsal a sátorhegyi eredménytelenséget a hajtás hibás keresztülvitelével hozta kapcsolatba, amiért élénk gesztusok kíséretében rögtön lecsapta az erdőkerülőt eddig viselt hajtóvezéři állásáról, stante pede kinevezvén azzá egy fürgé cigányt, aki önérettel tekintve végig a „bibásokon,” menten át is vette a kommandót, az összes vele járó fegyelmi hatalommal együtt.

»Nunc veniam ad fortissimum...« Elfoglalva állásainkat a *Hajagos* nyugati és éjszaki lejtőjén, kezdetét vette a hajtás. A more kitünő előjárónak bizonyult és a *Hajagos* is kitett magáért, ontotta az őzet, mi pedig ontottuk a lövéseket, sajnos azonban, csak »borotváltunk.« Ez utóbbi műkifezésnek egy kis hübnere van Történet ugyanis évekkel ezelőtt, hogy egyik vadász-társunk, aki köztünk a »*Pajtikám, öregecském*« kedélyes nevet viseli, egy hajtóvadászaton őzre puskázott. Borotvára volt-e toltve fegyvere, avagy nem, azt nem sikerült kipuhatolni; annyi bizonyos, hogy éles töltésnek kellett fegyverében lenni, mert szavahihető tanuk vallomása szerint az őz megszorított, de egyéb baja aztán nem is történt.

Innét maradt fel a »borotválás,« ami magyarrá lefordítva körül-belől annyit jelent, hogy a lövés vagy alatta, vagy felette, vagy mellette ment a vadnak, csak épen bele nem. Annyi bizonyos, hogy átkozott puhunk volt, kivéve *János* bátyánkat, akire ismét ráment a hagyományos róka, sőt ami több, ezuttal meg is lötte. Legmalörösebb napja volt azonban a »*Pajtikám, öregecském*«-nek, akire a hajagos hajtásból szavahihető tanuk állítása szerint 25—30 lépésre ment egy őz, s vele farkaszemet nézett. »*Pajtikám, öregecském*« se vette tréfára a dolgot és emlékezetes szavillai fegyveréből ráduplázott a vakmerő állatkára; és — alaposan megborotválta. A legenda azt tartja, hogy ezen életunt őz azonos lett volna az évekkel ezelőtt megborotválttal, s hogy a lövés után első lábacskaival bucsut intett a *Pajtikám, öregecském* felé, sőt kecses pukkerlit is vágott. Elég az hozzá, hogy még most is szalad valahol, ha meg nem állt.

Ha mindenről akarnék referálni, rövid lenne a »Zemplén.« Azért csak kurtán jegyezzük fel a történelmi igazság kedvéért, hogy még két hajtást rendeztünk a generális borotválás után, amelyekben Diána *Emikénkre* mosolygott, ki egy tapsifülest és egy erdei szalonkát ejtett.

Hat óraker este ismét a *Pótrán* volt a társaság és »biberunt magnum áldomás.«

x—y.

*) »Dobos kapitány« a 34. ezred egyik törzstiszteje jelenleg, az évtized elején Bécsben állomásozott ezredével; amikor is az ezred kitünő begyakorlottságánál fogva, mely nagyrésztben a D. érdeme volt — nagy hirre vergődött.

KÖZGAZDASÁG.

Értesítés.

A nagymélt. m. kir. földmiv. ministeriumnak hozzájárult intézett rendelete folytán, értesitem Zemplénnémet megye községeit, hogy a Mezőhegyesen osztályozott községi ménekből 5 darab 500 fton, 9 db 450 fton, 21 db 400 fton, 21 db 350 fton és 14 db 300 fton fog a községek részére átengedtetni. Ezekből Zemplénnémet megye részére általánosan kettő, esetleg több is, lévén elhelyezendő és az ajánlat f. évi december hó 15-ig a nagym. miniszteriumhoz felterjesztendő, ennél fogva felkérem a községek képviselőit és községi elöljárókat, hogy azon esetben, ha a mezőhegyesi 3¹/₂—4 éves községi ménes közül választani és 4 egyenlő részletben 3 év alatt fizetendő vételár mellett átvenni óhajtanak, ez iránt való kérvényüket hozzám, legkésőbb a f. évi december hó 10-ig beküldeni sziveskedjenek. Ez annál is inkább szükséges, mert az általam ajánlandó községek kötelesek f. évi december hó 20-ig a mént kiválasztani, ellenesetben a mént más községnek fog odaadni.

Hazaifui tisztelettel,

S.-a. Ujhely, 1889. november 2.

Viczmány Ödön,
a gazd. egyes. ló. biz. elnöke.

Szerkesztőségi posta.

Mikrosznak. A „szemtelenség” eléggé nem szellemesek — tehát félretették. A másik átdolgozva jöhetne.
K. A.-nak Helyben. „Memor” megelőzött!

Feladás szerkesztő:

HORVÁTH JÓZSEF.

Főmunkatárs: **DONGÓ GY. GÉZA.**

Kiadótulajdonos: **ÓZV. BORUTH ELEMÉRNÉ.**

Hirdetések.

6416. szám. A m. kir. pénzügyigazgatóságtól
III. 1889

Állami italmérségi adók, esetleg a kizárólagos italmérségi jogosultság kibérlése iránti

ÁRVERÉS.

A sátoralja-ujhelyi m. kir. pénzügyigazgatóság közhírré teszi, miszerint az 1888-ik évi XXXV. t. c. értelmében, az alatt nevezett községek területén, az italmérségi adó beszedési joga, esetleg a kizárólagos italmérségi jogosultság 1890-ik évre feltétlenül hatálylyal 1891—92-ik évekre, a kölcsönös felmondás fentartásával, nyilvános árverés útján bérbeadják.

Károlyfalva	kikiáltási ár	292 ft 50 kr.
Kis Csécs	»	337 ft 50 kr.
Szt.-Mária	»	390 ft — kr.
Szolnocska	»	255 ft — kr.
Szinyér	»	255 ft — kr.
Bodrog-Szög	»	69 ft 75 kr.
Véke	»	486 ft — kr.
Bodrog-Vécs	»	277 ft 50 kr.
Kazsu	»	337 ft 50 kr.
Upor	»	345 ft — kr.
Kis Ruszka	»	225 ft — kr.
Kelecseny	»	354 ft — kr.
R.-Bányácska	»	441 ft — kr.

Az 1-ső árverés napja nov. 18., a 2-ik árverés nov. 19., a 3-ik árverés nov. 20. mindig d. e. 8 órakor. Mindezen községekre nézve S.-a. Ujhelyben a p. ü. biztosságnál fog az árverés megtartatni. F. é. 7242. sz. p. ü. miniszteri körrendelet értelmében, a mely községekben az italmérségi adó biztosítva nincsen, ottan italmérségi engedély nem adható.

Részletes feltételek a m. kir. pénzügyigazgatóságnál és a m. kir. pénzügyőri biztosoknál betekintheők.

Írásbeli ajánlatok is elfogadtnak, melyek 50 kros bélyeggel s a kikiáltási ár 10⁰/₀ val, mint bánatpénzzel ellátva, legkésőbb az árverési napon, a szóbeli árverés megkezdése előtt, az árverés megtartásával megbízott tisztviselőhöz benyújtandók. Írásbeli ajánlatok akár csak egy, akár több községre csoportosítva is elfogadtnak.

Az árverelni óhajtó községek bánatpénz letételére nem kötelezvék.

S.-a. Ujhely, 1889 okt. 31-én

M. kir. pénzügyigazgatóság.

Dobokay K.

Tk. 2643/89. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A s.-a. ujhelyi törvényszék mint telexkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy kir. államkincstár végrehajtónak Tóth István és Tóth Mihály végrehajtást szenvedő elleni 85 ft 70 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a s.-a. ujhelyi kir. törvényszék (a kir.-helmecezi kir. járásbíró) területén levő Baicska községe határában fekvő, a baicskai 28. sz. tjkvben Tóth István és Tóth Mihály tulajdonánál jegyzett I. II. hrsz. behely, 160. öi. sz. háza és 2., 206., 377., 399., (538—539), 678., (780—781), 860., 916., (1046—1047), 1095., (1189—1191., 1244.), (1384—1385.), 1508., 1554. és 1663. hrsz. külbirtokra az árverést 1588 friban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi november hó 14-ik napján d. e. 10 órakor Baicskában a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladati fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10⁰/₀ át, vagyis 158 friban 80 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átjzolgálatni.

Kelt a s.-a. ujhelyi kir. törvényszéknél, mint telexkönyvi hatóságnál, 1889. évi július hó 8-ik napján.

Oroszy Géza, kir. tvszki bír.

Tk. 2686. sz. 1889.

Árverési hirdetményi kivonat.

A s.-a. ujhelyi kir. törvényszék mint telexkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Oesterreicher Lázár végrehajtónak Kasko János végrehajtást szenvedő elleni 60 friban 64 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a s.-a. ujhelyi kir. törvényszék (a k.-helmecezi kir. járásbíró) területén levő N.-Kövesd községe és határában fekvő, a n.-kövesdi 59. hr. sz. tjkvben A. I. 1—8. sorsz. alatt foglalt 1/3 bel- és külbirtokból néhai Kasko Imre jogát Kasko János ö ököst illető 1/4 részre az árverést 676 friban ezennel megállapított kik. árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1889. évi november hó 7-ik napján délelőtt 9 órakor Nagy-Kövesden a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladati fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10⁰/₀ át, vagyis 67 ft 60 krt készpénzben vagy az 1881-ik LX. t. c. 42-dik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átjzolgálatni.

Kelt a s.-a. ujhelyi kir. törvényszék mint telexkönyvi hatóságnál, 1889. évi május hó 24-ik napján.

Oroszy,
kir. tvszki bír.

Tk. 2736 sz. 1889.

Árverési hirdetményi kivonat.

A s.-a. ujhelyi törvényszék mint telexkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. államkincstár végrehajtónak Kovács Mária, Kovács János, Kovács Mihály, Kovács Veronika férj. Szoiták Mihályné és Kovács Sándor végrehajtást szenvedők elleni 102 friban 95 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a s.-a. ujhelyi kir. törvényszék (a k.-helmecezi kir. járásbíró) területén levő Bély községe határában fekvő a bélyi 22. sz. tjkvben foglalt I. (12. 13.) hrsz. behely, 7. öi. sz. ház és 693., 766., 705., (621. 625.), 404., 327., 166., 247., 491. hrsz. külbirtokból, valamint az ezek tartozékát képező és a 66. sz. tjkvben foglalt közös legelőből Kovács Mária, Kovács János, Kovács Mihály, Kovács Veronika férj. Szoiták Mihályné és Kovács Sándort illető fele jutalékra az árverést 554 friban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1889. év november hó 20-ik napján délelőtti 10 órakor Bélyben a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladati fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10⁰/₀ át, vagyis 55 friban 40 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt i. m. rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átjzolgálatni.

Kelt a s.-a. ujhelyi kir. törvényszék mint telexkönyvi hatóságnál, 1889. évi július hó 8-án.

Oroszy, kir. tvsz. bír.

10623. sz.

A m. kir. pénzügyigazgatóságtól.

III. 1889.

Állami italmérségi adók, esetleg a kizárólagos italmérségi jogosultság kibérlése iránti

ÁRVERÉS.

A sátoralja-ujhelyi m. kir. pénzügyigazgatóság közhírré teszi miszerint az 1888-ik évi XXXV. t. c. értelmében, az alatt nevezett községek területén, az italmérségi adó beszedési joga, esetleg a kizárólagos italmérségi jogosultság 1890-ik évre feltétlenül hatálylyal 1891—92-ik évekre, a kölcsönös felmondás fentartásával, nyilvános árverés útján bérbeadják.

Krivostyán	kikiáltási ár	373 ft 50 kr.
Szalók	»	354 ft 70 kr.
Szuha	»	429 ft — kr.
Petrócz	»	398 ft — kr.
Kacsánd	»	461 ft 50 kr.
Lask	»	268 ft 50 kr.
Sámogy	»	408 ft — kr.
Tót-Jesztreb	»	283 ft 50 kr.
Komarócz	»	246 ft — kr.
Mernyik	»	381 ft — kr.

Az 1-ső árverés napja nov. 11., 2-dik árverés nov. 12., 3-dik árverés nov. 13-án mindig d. e. 9 órakor. Minden községekre nézve N.-Mihályban a p. ü. biztosságnál fog az árverés megtartatni. F. é. 7242. sz. pénzügyőri miniszteri körrendelet értelmében, a mely községekben az italmérségi adó biztosítva nincsen, ottan italmérségi engedély nem adható.

Részletes feltételek a m. kir. pénzügyigazgatóságnál és a m. kir. pénzügyőri biztosoknál betekintheők.

Írásbeli ajánlatok is elfogadtnak, melyek 50 kros bélyeggel s a kikiáltási ár 10⁰/₀ val, mint bánatpénzzel ellátva, legkésőbb az árverési napon, a szóbeli árverés megkezdése előtt, az árverés megtartásával megbízott tisztviselőhöz benyújtandók. Írásbeli ajánlatok akár csak egy, akár több községre csoportosítva is elfogadtnak.

Az árverelni óhajtó községek bánatpénz letételére nem kötelezvék.

S.-a. Ujhely, 1889. október hó 31. napján.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

Dobokay K.

11505. szám.

A m. kir. pénzügyigazgatóságtól.

III. 1889.

Állami italmérségi adók, esetleg a kizárólagos italmérségi jogosultság kibérlése iránti

ÁRVERÉS.

A sátoralja-ujhelyi magy. kir. pénzügyigazgatóság közhírré teszi, miszerint az 1888-ik évi XXXV. t. c. értelmében, az alatt nevezett községek területén, az italmérségi adó beszedési joga, esetleg a kizárólagos italmérségi jogosultság 1890-ik évre feltétlenül hatálylyal 1891—92-dik évekre, a kölcsönös felmondás fentartásával, nyilvános árverés útján bérbeadják.

Erdő Horváti	kikiáltási ár	3075 ft — kr.
Komlócska	»	873 ft — kr.
Tarcsal	»	2924 ft — kr.
Szegi-Long, B. Kisfalud	»	1869 ft 10 kr.
Mező Zombor	»	1327 ft 50 kr.
Ond	»	777 ft — kr.
Köröm	»	888 ft — kr.
Hernád-Némethi	»	2254 ft — kr.
Kesznyéte	»	1289 ft 50 kr.
Mád	»	4041 ft 22 kr.
Golop	»	1200 ft — kr.
Tolcsva	»	5398 ft 57 ¹ / ₂ .
Bodrog-Keresztur	»	2308 ft 80 kr.
Tokaj	»	10724 ft — kr.

Az 1-ső árverés napja nov. 18., 2-ik árverés nov. 19., 3-ik árverés nov. 20-án mindig délelőtt 8 órakor. Mindezen községekre nézve a p. ü. igazgatóság hivatalos helyiségében fog az árverés megtartatni. F. é. 7242. sz. p. ü. miniszteri körrendelet értelmében, a mely községekben az italmérségi adó biztosítva nincs, ottan italmérségi engedély nem adható.

Részletes feltételek a m. kir. pénzügyigazgatóságnál és a magy. kir. pénzügyőri biztosoknál betekintheők.

Írásbeli ajánlatok is elfogadtnak, melyek 50 kros bélyeggel s a kikiáltási ár 10⁰/₀ val, mint bánatpénzzel ellátva, legkésőbb az árverési napon, a szóbeli árverés megkezdése előtt, az árverés megtartásával megbízott tisztviselőhöz benyújtandók. Írásbeli ajánlatok akár csak egy, akár több községre csoportosítva is elfogadtnak.

Az árverelni óhajtó községek bánatpénz letételére nem kötelezvék.

S.-a. Ujhely, 1889 október hó 31-ik napján.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

Dobokay K.

10630 szám

A m. kir. pénzügyigazgatóságtól.

III. 1889.

Állami italmérségi adók, esetleg a kizárólagos italmérségi jogosultság kibérlése iránti

ÁRVERÉS.

A sátoralja-ujhelyi magy. kir. pénzügyigazgatóság közhírré teszi, miszerint az 1888-ik évi XXXV. törv.-cikk értelmében, az alatt nevezett községek területén, italmérségi adó beszedési joga, esetleg a kizárólagos italmérségi jogosultság 1890-ik évre feltétlenül hatálylyal 1891—92-dik évekre, a kölcsönös felmondás fentartásával, nyilvános árverés útján bérbeadják.

Ulics	kikiáltási ár	721 ft 50 kr.
Zboj	»	555 ft — kr.
Sztarina	»	596 ft 70 kr.
Sztakcsin	»	941 ft 40 kr.
Koskócz	»	505 ft 50 kr.
Barkó	»	556 ft 50 kr.
Göröginye(Vit.-V. puszta)	»	502 ft 65 kr.
Udva	»	885 ft — kr.
Izb és Hm Zbojna	»	586 ft 50 kr.
Hom. és Sztr.-Olyka	»	837 ft — kr.
Oreszka	»	519 ft — kr.
Topolyán	»	730 ft 50 kr.
Lazony	»	722 ft — kr.
Órmező	»	1864 ft 50 kr.

Az 1-ső árverés napja nov. 11., a 2-dik árverés november 12-ikén, a 3-dik árverés november hó 13-ikán, mindég délután 2 órakor. Mindezen községekre nézve a p. ü. igazgatóság hivatalos helyiségében fog az árverés megtartatni. Folyó évi 7242. sz. p. ü. miniszteri körrendelet értelmében a mely községekben az italmérségi adó biztosítva nincsen, ottan italmérségi engedély nem adható.

Részletes feltételek a m. kir. pénzügyigazgatóságnál és a m. kir. pénzügyőri biztosoknál betekintheők.

Írásbeli ajánlatok is elfogadtnak, melyek 50 kros bélyeggel s a kikiáltási ár 10⁰/₀ val, mint bánatpénzzel ellátva, legkésőbb az árverési napon, a szóbeli árverés megkezdése előtt, az árverés megtartásával megbízott tisztviselőhöz benyújtandók. Írásbeli ajánlatok akár csak egy, akár több községre csoportosítva is elfogadtnak.

Az árverelni óhajtó községek bánatpénz letételére nem kötelezvék.

S.-a. Ujhely, 1889. október 31-én

M. kir. pénzügyigazgatóság.

Dobokay K.

Értesítés.

Tisztelettel értesítjük, hogy helyben Rákóczy-utca a főút sarkán

Landesmann Miksa és társa

bejegyzett cég alatt egy

könyv-, zenemű-, papir-, író- és rajszer

kereskedést nyitottunk és az e szakmába vágó legújabb és legváltozatosabb árucikkkel látjuk el.

Sok évi működésünk alatt a fővárosi legtekintélyesebb papirkereskedések egyikében, Posner Károly Lajos cégnél, és Landesmann Miksa cégtársunknak egy nagyobb vidéki könyv és papirkereskedés önálló vezetésével szerzett tapasztalatai és szakértelmsége számunkra a legkitünőbb üzleti összeköttetéseket biztosítják és azon reményre jogosítanak, hogy tisztelt vevőink bármely kívánalmait is kielégítenünk sikerülend.

Iparkodni fogunk, hogy raktárunkban a könyv- és papir szakmába vágó összes keresleti cikkek bármikor feltalálhatók legyenek és raktárunkat a folytonosan megjelölő irodalmi művekkel és egyéb újdonságokkal papir-, író- és rajszerekben megjelölés után azonnal kiegészítsük, a mit a minden tekintetben előnyös összeköttetésünk nagyban elősegítenek.

Megrendeléseket nyomtatványokra és üzleti könyvekre minta szerint legolcsóbban és a legrövidebb idő alatt eszközölhetünk.

Raktáron nem található könyv- és papircikkiket, folyóiratokat stb. kívánságra leggyorsabban szerezhettünk be.

Kegyes pártfogását kérve biztosítjuk, hogy szíves rendelkezéseit mindenkor a legnagyobb figyelemben részesítjük és pontos, valamint olcsó kiszolgálást tekintetben teljes megelégedését kiérdemelnünk igyekezünk.

Teljes tisztelettel

Landesmann Miksa és társa.

Tk. 4281/89. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi törvényszék mint tkkvi hatóság közhírré teszi, hogy Molnár János s.-pataki lakos végrehajtatónak Nagy Sándorné sz. Csutor Erzsébet és Csutor Julianna végrehajtatást szenvedő elleni 19 frt 52 kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtatási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a s.-a.-ujhelyi kir. járásbíró) területén levő S.-Patak városában fekvő, a s.-pataki 2875. h. tkjvkben 6470., 6471. és 6472., hol a felerészben Nagy Sándorné szül. Csutor Erzsébet és Csutor Julianna végrehajtatást szenvedettek, másik fele részben pedig Rác Borbála férj. Molnár Jánosné tulajdonos társ nevére jegyzett s az 1881. LX. t. cz. 156. §-a d. pontja alapján egyszben árverés alá bocsátandó belhely és kertre s 25. ö. i. sz. házra az árverést 472 frtban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1889. évi december hó 2-ik napján délelőtt 9 órakor S.-Patakon a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 47 forint 20 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvények 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-ik évi november 1-én 3333. szám a. kelt igazságügymin. rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságánál, 1889. évi július hó 28-ik napján.

Képes Gyula,
kir. törvényszéki bíró.

Tk. 3273. sz.
1889.

Árverési hirdetményi kivonat

A szerencsi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Nyevolszky Károlyné és Homonnai István végrehajtatónak Riznyay József végrehajtatást szenvedő elleni 13 frt 28 kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtatási ügyében a szerencsi kir. járásbíró területén levő Tállya n. község határában fekvő, a tállyai 481. sz. tkjvkben egyik felerészben a végrehajtatás alatt álló Riznyay Borbála és másik fele részben végrehajtatás alatt álló Riznyay József kiskoruk tulajdonánál felvett az 1881. évi LX. t. cz. 156. §-a alapján az egész (756-757.) hrji és 339. ö. i. számú házra 400 frt becs. és kikiáltási áron, valamint a tállyai 1024. sz. tkjvkben ugyancsak nevezettek tulajdonánál felvett s a hivatkozott t. §-a alapján az egész 2103/a. hrsz. szőlőre 108 forintban ezennel megállapított kikiáltási áron az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi november hó 18-ik napján d. e. 10 órakor Tállya n. község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adni.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 40 forintot és 10 forint 80 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42-ik §-ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt, óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szerencsen, a kir. járásbíró mint tkvi hatóságánál, 1889. évi auguszt. hó 29-ik napján.

Kiss György, kir. albiró

Tk. 1815/89. sz.

Hirdetmény.

A nagymihályi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság az 1868. évi I. t. cz. 17-ik §-a értelmében felhívja mindazokat, kik a első magyar gácsországi vasutársulat által a második vágány céljaira Krasznóc község határában a 8., 132., 97., 18., 20., 96., 23., 24., 26., 35., 36., 32., 39., 45., 46., 78., 55., 34., 86., 68., 40., és 51. sz. tkjvi ingatlanokból kisajátított területekért járó, s letétbe helyezett 203 frt 62¹/₂ krajczár kártalanítási összeg mennyiségére nézve ellenvetésük van, vagy a kik a kártalanításra bármi czim alatt igényt tartanak, hogy felszöllitassanak, ellenvetéseiket s illetve igényeiket az 1889. december 23-ik napjáig ezen kir. j. bíróság mint telekkönyvi hatóságnál annál bizonyosabban jelentsék be, mint hogy a később jelentkezők észrevételeire s igényeire semmi tekintet nem lévén, a letétbe helyezett kártalanítási összeg annak s azon mennyiségben fog kiadattatni, a kinek nevére és a mely összeggel az az egyéni kimutatásban kitüntetve van.

Kelt a nagymihályi kir. j. bíróság, mint telekkönyvi hatóságnál 1889. évi okt. 8-án.

Kapy,

kir. aljárásbíró.

7030/p. 1889. sz.

Hirdetmény.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy az első magyar gácsországi vasuti társulat részére Vásárhely és Hoór községek határában eszközölt kisajátítás miatt szükségessé vált kártalanítási eljárás megkezdése határnapul Vásárhely községébe 1889. évi november hó 15-ik napjának reggeli 10 órája, és Hoór községébe 1889. évi november hó 16-ik napjának reggeli 9 órája, mindkét helyen a község házába kitétetett.

A távollevők és ösmeretlen tartózkodású érdekelt felek részére ügygondnokul Géczy István homonnai lakos lett kinevezve.

A fent kitett helyekre és határnapokra az érdekelt felek az 1881. évi 41. tv. cz. 46-ik §-a értelmében azon kijelentéssel idéztetnek meg, hogy elmaradásuk a kártalanítás feletti érdemleges határozat hozatalát nem gátolandja, s hogy a tárgyalásról való elmaradás avagy az egyéni külön értesítések elmaradása miatt igazolásnak helye nincs.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, a kir. törvényszéknél 1889. október 15.

Dr. Kálniczky,

jegyző.

Kolos,

h. elnök.

Tk. 1504. szám
1889.

Árverési hirdetményi kivonat.

A gálszécsi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kincstár végrehajtatónak Pétróczi András, Anna, Julianna végrehajtatást szenvedő elleni 55 frt 93¹/₃ kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtatási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék a gálszécsi kir. járásbíró területén levő Kozma község határában fekvő a kozmai 159. sz. tkjvkben 1-12. sor sz. és 340., 371., 421., 440., 481., 532., 549., 579., 612., 684., 722., 754. hr. sz. ingatlanokból kisk. Pétróczi András, Anna és Julianna nevére álló fele részére a C. 6. és 7. alatt Pétróczi András és neje szül. Hoványecz javát bekebelezett életfogytiglani hasznélvezeti jog fentartásával az árverést 559 frtban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1889. évi december hó 13-ik napján d. e. 10 órakor Kozma község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 55 frt 90 krajczárt készpénzben vagy az 1881-ik évi LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügymin. rend. 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a gálszécsi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságnál, 1889. évi szept. hó 1-én.

Nádas, kir. albiró.

7775. szám.

A m. kir. pénzügyigazgatóságtól.

III. 1889.

Állami italméresi adók, esetleg a kizárólagos italméresi jogosultság kibérlése iránti

ÁRVERÉS.

A s.-a. ujhelyi magy. kir. pénzügyigazgatóság közhírré teszi, miszerint az 1888-ik évi XXXV. t. cz. értelmében, az alant nevezett községek területén, az italméresi adó beszedési joga, esetleg a kizárólagos italméresi jogosultság 1890-ik évre feltétlenül hatálylallyal 1891-92-ik évekre, a kölcsönös felmondás fentartásával, nyilvános árverés útján bérbeadatik.

Isztánc	kikiáltási ár	303 ft — kr.
Nagy-Toronya	451 ft 50 kr.	
Széphalom	205 ft 50 kr.	
Szürnyeg	387 ft — kr.	
Kásó	339 ft — kr.	
Kis-Kázmér	225 ft — kr.	
Gercsely	456 ft — kr.	
Borsi	405 ft — kr.	
Biste	115 ft 50 kr.	
Hosszu-Láz	138 ft — kr.	
Kis-Bári	145 ft 80 kr.	
Nagy-Bári	345 ft — kr.	
Kolbása	448 ft 50 kr.	

Az 1-ső árverés napja nov. 11., 2-ik árverés nov. 12., a 3-ik árverés nov. 13-án mindig d. e. 8 órakor, mindezen községekre nézve a p. ü. igazgatóság hivatalos helyiségében fog az árverés megtartatni, F. é. 7242. sz. p. ü. miniszteri körrendelet értelmében azon községben, melyekben az italméresi adó biztosítva nincsen, italméresi engedély nem adható.

Részletes feltételek a m. kir. pénzügyigazgatóságnál és a m. kir. pénzügyőri biztosoknál betekinthetők

Írásbeli ajánlatok is elfogadhatók, melyek 50 kros bélyeggel s a kikiáltási ár 10%-val, mint bánatpénzzel ellátva, legkésőbb az árverési napon, a szóbeli árverés megkezdése előtt, az árverés megtartásával megbízott tisztviselőhöz benyújtandók. Írásbeli ajánlatok akár csak egy, akár több községre csoportosítva is elfogadhatók.

Az árverelni óhajtó községek bánatpénz letételére nem kötelezvék.

S.-a.-Ujhely, 1889. október hó 31. napján.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

Dobokay K.

Tk. 1923/1889. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A homonnai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtatónak Bukszbaum Sándor és társai végrehajtatást szenvedő elleni 32 frt 6 kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtatási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a homonnai kir. j. bíróság) területén levő Homonna községében fekvő, a homonnai 299. sz. tkjvkben A. 147. hr. sz. alatt foglalt belsőség és 23. ö. i. sz. házból Bukszbaum Sándor, Béla, és Lajos nagykoru, továbbá Bukszbaum Vincze és Gabriella kiskorú végrehajtatást szenvedettek 1/3 részben illető jutalékra az árverést 1680 frtban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1889. évi november hó 13-ik napján d. e. 9 órakor a homonnai kir. járásbíró telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adni.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 168 ft készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-ik évi nov. 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügymin. rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Homonnán, a kir. járásbíró mint tkkvi hatóságánál, 1889. évi július hó 16-ik napján.

Láczay,

kir. j. bíró.

795.

89. vgh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék 7142., 7107., 7144/89. számú végzésével Sole Adolf, Gottlieb Ede, Heimlich Móríz felperesek részére Götteszmann Lipót alperes ellen 360, 340 és 300 frt tőkék s jár. erejéig elrendelt kiel. és bizt. végrehajtatás folytán nevezett alperestől S.-a.-Ujhelyben 1889. évi október hó 2-ik és 3-án lefoglalt s 779 frt 99 kr. becsült ingóságokra a s.-a.-ujhelyi kir. járásbíró 6191/89. sz. kiküldött végzés folytán az árverés elrendeltétvén, annak a helyszínén, vagyis Sátoralja-Ujhelyben, alperes bolt-helyiségében leendő megtartására újabb határidőül 1889-dik évi november hó 11-ik napjának délelőtti 9 órája tüzetik ki, a mikor a bíróság lefoglalt bolti cikkek, házi butorok s egyéb különféle ingóságok az 1881. 50. törvények 107. és 108. §-ai szerint a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Felhívtnak egyuttal mindazok, a kik a lefoglalt tárgyakra elsőbbséggel bírnak, miszerint elsőbbségi igényeiket az árverés megkezdése előtt szóval vagy írásban alulírt végrehajtatónál az 1881. 60. t. cz. 111. §-a értelmében a különbeni következmények terhe alatt bejelenteni el ne mulasztászik.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1889. évi okt. hó 31-ik napján.

Pál Lajos,
kir. bír. végrehajtó.

Van szerencsém a n. é. közönség becses figyelmét a hirneves valódi

krakkói cserépkályhákra

felhívni és azokat újból ajánlani; kiemelni továbbá azt, hogy ezen ismert kályhák elterjedése legvilágosabban tanuskodik az anyag jóságáról, szakértelmű felállításról; mert dacára annak, hogy ezen kályhák utóbbi években több oldalról utánoztatnak, mégsem ért fel eddigelé azoknak egyike sem azon előnyökre, melyeket ezen fűtők célirányos szerkezet, tartósság, tűzanyag megtakarítás, diszes és izletes kivitel által méltán kiérdemeltek.

Becsés megrendelését kérem t. cz. **Reichard M. és fia** vagy **Behyna testvér** urakhoz **S.-a Ujhelyt**, vagy **hozzám** beküldeni.

Linkesch Samu özv.
vasüzlet Eperjesen.

Képes árjegyzék kívánatra bérmentve küldetik.

27-30

FLEISCHER és TÁRSA

gépgyára és vasöntője Kassán, Eperjesi-út 6. szám.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legújabb tapasztalatok szemmel tartásával, czélszerűen s gondosan gyártott jóhírű gépeit, nevezetesen:

Sorvető és szórvetelő gépeket.
Szecsavágókat, kézi v. járgány hajtásra.
Répvágókat és tengerimorzsolókat.
Olajsajtókat és olajmag-prökölőket.
Örlő- és daráló malmokat.

Továbbá mindennemű szivattyukat, gőzgépeket és gőzkazánokat. Szeszgyár-berendezéseket, m. p. Henze-főzők, kavará-készítők, malata- és burgonya-zuzókat stb.

Gépgyárunkban gyártmányainknak jelentékeny készletét tartjuk állandóan s bizományi raktárt

BEHYNA TESTVÉR uraknál S.-a. Ujhelyben.

Gazdasági gépeink képes-, valamint öntödénknék gyártmányai árjegyzékét kívánatra ingyen és bérmentve küldjük.

Eddig még fölülmulthatatlan.

Maager V.-féle
valódi tisztított

CSUKAMÁJOLAJ

Maager Vilmostól, Bécsben.

Az első orvosi autoritások által megvizsgálva, könnyű emészhető hatása végett gyermekek részére is, különösen ajánlható; mint legtisztább, legjobb, legeredettebb és általánosan elismert leghatásosabb gyógyszer mell- és tüdőbetegség ellen, gümő, sémör daganatok, bőrkiütések, mirigybetegség, gyöngeség stb. ellen.

1 üveg sárga olaj 1 frt, 1 üveg fehér olaj 1 frt 50 kr.

Kaphatók a gyári raktárban:

Bécs, III. Bez. Heumarkt Nr. 3.,
valamint valódi minőségben Ausztria-Magyarország gyógyszerházaiban és minden nagyobb fűszerkereskedéseiben.

Sátora Ija-Ujhelyben: csak Zl'nszky J. ur gyógyszerházaiban. 2-18

Községeknek külön árak!!!

Szaj és köröm fájás ellen
leghatásosabb szer

a melyet
szavatolt
kiváló minőségben,
kicsiben és jutányosan ajánl

Szávoszt Alphons

az országos magyar gazdasági egyesül. pártfogása alatt álló magkereskedés és gazdasági czikkek üzlete Budapesten, Arany János utca 11. sz.

3-5

Már megjelent és kiadóhivatalunkban kapható

„ZEMPLÉN NAPTÁRA”

az 1890-ik évre.
Hetedik évfolyam — Ara 40 kr.

E nagy kelendőségnek örvendő naptár a kalendáriumi és vásári részen kívül álló gazdag, változatos és becses tartalma következő: Új évi beköszöntő — Kaszás Balázs-tól. — A vármegye risztikarának oszlopos alakjai közül Viczmándi Ödön főjegyző van bemutatva a megszólalásig élhető képen és meleg hangú sorok kíséretében. — A karcsai templomot ábázoló igen jól sikerült képhez *Tarnóczy Tivadar* irt műregészeti szempontból is nagyon vonzó szöveget. — Ezután következik „A vén császár” című elbeszélő költemény *Szemere Miklós* verskötetéből, mely kacagató humorával gyönyörködteti az olvasót. — A kövesdi várromoknak romantikus hangulatot keltő képhez *Bányász Ödön* szolgál szöveggel. — Józua szerelme címen *Székely Albert* irt érdekfeszítő s a zsidónép vallás-erkölcsi életéből merített novellát. — A s.-pataki főiskolát mutató igen jól sikerült képhez *Székely Albert* irt érdekfeszítő s a zsidónép vallás-erkölcsi életéből merített novellát. — A s.-pataki főiskolát mutató igen jól sikerült képhez híres főiskolának viszontagságteles történetét híven jellemező sorokat. — Bagdi Mihály uram címen *Szabó Kálmán* neveteti meg olvasóját, egyszersmind érdekes epizódokkal kedveskedik a pataki diákelet dévajsággal teli történetéből. — A tréfás történetek válogatottak, zamatosak. — A hasznos tudnivalók is értékesek. — Második részében *Zemplén-vármegyei kalauz* cím alatt közli a legtöbb-adót fizető és választott bizottsági tagok névsorát; a vármegyei szakbizottságok, küldöttségek és választmányok névjegyzékét; a vármegyei tisztikar-, ugyszintén a vármegye területén lévő összes állami hivatalok személyzetének névsorát, továbbá a tanári és tanítói testületek után a gyakorló orvostudoroknak és sebészeknek betűrendes névjegyzékét. Sokatérő újítás a vármegye által kiküldött számvizsgáló elnököknek abécérendben való felsorolása az érdekelt községek neveivel kapcsolatban. A közgazgatási érdeket szolgáló közleményeknek sorozatát a vármegye területén lévő községeknek járásokonként és jegyzőségekenként csoportosítását tartalmazó táblázat zárja be, felsorolván a községi bírák jegyzők neveit, ezek székhelyét s ha helyben posta nincsen, az utolsó postát is. Igen praktikus függelék a vasuti menetrendet mutató táblázat stb. stb. Mindezekből látszik, hogy a naptár potom **40 kr-ért** valóban becses ajándék s kétségtelenül nagyon kapós jószág lesz.

Árverés.

A felső-zempléni kölcsön- és takaréktársaság csődtömegéhez tartozó vinna-bánszakai szőlőben termett idei 59 hordó bor f. évi november hó 6-án d. e. 10 órakor Vinnán tartandó nyilvános árverésen készpénz fizetés mellett el fog adatni.

S.-a. Ujhely, 1889. október 30.

Dr. Rosenthal Sándor,
tömeggondnok.

TK. 2246/1889. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A tokaji kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a sárospataki ref. főiskola végrehajtónak Kerekes József és neje Fodor Julianna végrehajtás szennvedő elleni 60 drb arany és 450 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében, I. az 6.-lisztkai 591. sz. tjkvben foglalt ingatlanok és pedig: a) 627. hr. számú szántó a Luczernáson 37 frt, b) 645. hr. számú szántó az Alsómezőn 311 frt, c) 854. hr. sz. szántó a Középmezőn 128 frt, d) 1074. hr. sz. szántó a Felsőmezőn 36 frt, e) 1888. hr. sz. szőlő a Haraszton 336 frt, f) 2646. hr. sz. kert a Mocsáron 65 frt, II., az 6.-lisztkai 413. sz. tjkvben g) 1346. hr. sz. Csontos szőlő fele 161 frt, III., az 6.-lisztkai 202. sz. tjkvben h) 252. hr. sz. belhely, s azon 228. ö. i. sz. alatt épült ház egészben 451 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi novemb. hó 28-ik napján d. e. 9 órakor Ó.-Liszka község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladtni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át, vagyis 3 frt 70 kr., 31 frt 10 kr., 12 frt 80 kr., 3 frt 60 kr., 33 frt 60 kr., 6 frt 50 krajczár, 10 forint 10 krajczár és 45 forint 10 krajczárt készpénzben, vagy az 1881 LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyi miniszeri rendelet 8-ik §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál eléleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Tokajban, a kir. járásbíró mint tkkvi hatóság-nál 1889. évi július hó 24-én.

Kálmán Lajos,
kir. albiró.